

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.066/2026/11.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Schumacher Katalin ügyvéd (felperesi képviselő címe) által képviselt **Felperes1** (Cím1.) felperesnek, a Ügyvédi Iroda1 (cím9, eljáró ügyvéd: dr. Deák József Sámuel ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (cím2) **alperes** ellen indított munkaügyi perében a Fővárosi Törvényszék által meghozott 2.M.70.338/2025/49. számú ítélete ellen az alperes 50. sorszáma, a felperes 52. sorszáma alatt benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a felmondás jogszerűsége és jogkövetkezményei, a joggal való visszaélés, az írásbeli figyelmeztetés vonatkozásában helybenhagyja, a gépjármű használat kapcsán előterjesztett kártérítés kereseti kérelmet elutasítja. Az elsőfokú perkiöltséget megváltoztatja, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 4.169.500 (négymillió- százhatvankilencezer-öttszáz) forint + Áfa elsőfokú perkiöltséget. Az elsőfokú ítélet illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezését megváltoztatja, és kötelezi a felperest 780.000 (hétszáznyolcvanezer) forint eljárási illeték megfizetésére, az alperes illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezését mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 868.000 (nyolcszázhatvannyolcezer) forint + Áfa másodfokú perkiöltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – az Állami Adó- és Vámhatóság illetékbevételei számlájára – 780.000 (hétszáznyolcvanezer) forint eljárási illetéket, és 1.176.000 (egymillió- százhatvenhatezer) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek 2024. február 29. napján kötöttek munkaszerződést, a felperest igazgató (a továbbiakban: igazgató) munkakörben foglalkoztatta március 18-ától az alperes, 30 nap próbaidő mellett. A felperes feladatainak meghatározó részét tanú⁴ ügyvezető-helyettes irányítása mellett azonban nem a igazgató-hez kapcsolódó feladatok, hanem a MI hazai szervezetrendszeréhez kapcsolódó jogszabályi háttér kialakításához kapcsolódó feladatok tették ki. Belépésekor az alperesnél használatos sharepoint rendszerről oktatást nem kapott, a rendszerben a HR mappához közvetlen hozzáféréssel rendelkezett.

[2] A munkaszerződés 1.4. pontja szerint a munkaköri leírást szóban ismertette a munkáltató a munkavállalóval, aki a szerződés aláírásával nyilatkozott, hogy ezt a tájékoztatást a munkakörébe tartozó feladatokról megértette. A felperes havi alapbére bruttó 1.400.000.- forint volt, a foglalkoztatása heti 40 órás kötetlen munkarend határozatlan időtartamban történt. A munkaszerződés 3.1. pontja szerint a munkavállaló köteles a munkáltató Szervezeti és Működési Szabályzatában, belső szabályzataiban, eljárásrendjeiben és a jogszabályokban meghatározott kötelezettségeket betartani, valamint a munkáltató utasítása szerint a munkakörébe tartozó feladatokat elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkakörére vonatkozó szabályok, előírások, szakmai szabványok, szokások és a munkáltató utasításai szerint végezni. A 3.3. pont szerint munkavállaló köteles a munkáltatóval, illetve a munkatársaival együttműködni, munkáját úgy ellátni, hogy a munkáltató anyagi károsodását, vagy helytelen megítélését ne idézze elő. A munkaszerződés 6.1. pont szerint a munkáltató a munkavállaló részére időbeli, és területi- vagy egyéb korlátozásoktól mentes személyi használatára kiterjedően biztosítani köteles egy közepkategóriás személygépjárművet, amelynek a munkáltató viseli az összes fenntartási és üzemeltetési költségét.

[3] Az alperesnél hatályban volt Gépjármű-Használati Szabályzat 2.1. pontja szerint a szabályzat tárgyi hatálya kiterjed a társaság tulajdonosi, bérleti vagy egyéb használati jogosultságot megalapozó jogviszony keretében tulajdonában/használatában álló gépjárművekre, valamint a munkavállalók tulajdonában/használatában lévő gépjárműveinek a társaság érdekében munkavégzés céljából történő használatára. A 4.5.4. pont szerint az állandó használatra átadott céges gépjárműveknél a használatba adott időszakra vonatkozólag kell kitölteni az útnyilvántartást. A 4.13.2. pont szerint céges gépjárművek használatára az ügyvezető által erre feljogosított munkavállalók magáncélú használatra, vagy feladataik ellátásához kizárólagos használatra, belföldi- és külföldi kiküldetésre is engedélyezetten a munkáltatói jogkört gyakorló által írásba foglalt szerződés rendelkezései, vagy az ügyvezető külön engedélye szerint jogosultak. A 4.14.3. pont alapján az elszámolás útnyilvántartás alapján történik. Felperes a jogviszonya fennállása alatt a munkaszerződés 6.1 pont szerinti gépjárművet nem kapott az alperestől. A munkáltató parkoló helyet biztosított számára a társaság parkolójában.

[4] A munkáltató alperes köztulajdonban álló gazdasági társaság. Az Alapító Okirata szerint a társaságnál három természetes személy tagból álló felügyelőbizottság működik. A felügyelőbizottság perbeli időszakban hatályos ügyrendje (a továbbiakban: Ügyrend) 10.1. pont szerint a felügyelőbizottság üléseit szükség szerint, de legalább negyedévente egyszer össze kell hívni (rendes ülés), az összehívás a felügyelőbizottság elnökének a feladata. A 10.8. pont szerint az ülésre szóló meghívónak kötelezően tartalmaznia kell a felügyelőbizottsági ülés pontos helyét, időpontját, javasolt napirendi pontokat címszerűen, utalva a meghívó mellékleteként szereplő esetleges egyéb kiegészítő anyagokra, előterjesztésekre, felhívást arra vonatkozóan, hogy a felügyelőbizottság tagjai további napirendi pontok tárgyalását kérhetik, felhívást arra vonatkozóan, hogy a felügyelőbizottság azon tagja, aki személyes részvételében akadályoztatva van, ám elektronikus hírközlő eszköz segítségével részt kíván venni az ülésen és szavazáson, írásbeli igényét legkésőbb az ülést megelőző 3 nappal korábban bejelentheti. A 12. pont szerint az ülés levezetése a felügyelőbizottság elnökének feladata. A 13.1. pont szerint a felügyelőbizottság a napirendi pontok kapcsán (kivéve az ügyrendi kérdéseket, illetve tájékoztató jellegű napirendi pontokat) véleményét, jelentését határozatba foglalja. A 14. pont szerint a felügyelőbizottság üléseiről jegyzőkönyv készül, a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell többek között a felügyelőbizottság ülésén elhangzottakat, a vita lényegét, az egyes napirendi pontokhoz, illetve egyéb, a felügyelőbizottsági ülés tekintetében releváns témához kapcsolódóan elhangzott indítványokat, felszólalásokat, állásfoglalásokat, egyéb lényeges körülményeket, továbbá a felügyelőbizottság elnöke, a jegyzőkönyvvezető és egy hitelesítő tag aláírását. A 14.6. pont szerint az ülést követő 8 napon belül köteles e-mailben megküldeni a társaság ezzel a feladattal megbízott szervezeti egysége, alkalmazottja útján a felügyelőbizottság minden tagjának, az ügyvezetőnek – és ha a téma indokolja – a könyvvizsgálónak a jegyzőkönyv egy aláírt példányát. A 17. pont szerint a felügyelőbizottsági ülések lebonyolításához szükséges adminisztratív feladatokat a felügyelőbizottság elnökének felügyelete mellett a társaság látja el. Az Ügyrend 10.5. pont szerint pedig az ülés összehívásáról szóló meghívót és az egyes napirendi pontokhoz kapcsolódó írásbeli előterjesztéseket a felügyelőbizottság elnöke, a társaság ezzel a feladattal megbízott szervezeti egysége, illetve alkalmazottja útján, a tervezett ülésnap előtt legalább 7 nappal köteles elektronikus úton (e-mailben), ennek hiányában egyéb dokumentálható módon megküldeni a felügyelőbizottsági tagoknak és a meghívottaknak. A perbeli időszakban a felügyelőbizottság elnöke tanú3 volt.

[5] Miután a Igazgatóság1ról egyéb érdekelt1 jogtanácsos távozott, aki a felperes irányítás alatt végezte munkáját, a soron következő felügyelőbizottsági ülések előkészítését, melyért a felperes által vezetett szervezeti egység volt felelős, a felperes vette át. 2024. október 28-án a felügyelőbizottság elnökének, tanú3nak címzett levelében így fogalmazott „Természetesen jelen levélem nem minősül hivatalos meghívónak, mindösszesen az abban meghatározni szándékozott időpont tárgyában történő egyeztetés. A meghívóban az önökkel egyeztetett időpontot fogjuk feltüntetni.” tanú3 november 4-én délután 17:42-kor az alperes ügyvezetőjének segítségét kérte abban, „... hogy kapjunk olyan időpontot, amely a felügyelőbizottság valamennyi tagjának megfelelő.” Erre válaszként a felperes másnap reggel 8:25-kor három időpontot jelölt meg, november 18-a délután, november 20-a délelőtt, és november 21-e délután. Ezekre az időpontokra jeleztek vissza a felügyelőbizottsági tagok, a meghívó azonban végül november 18-án délelőtt 10:00 órára lett összeállítva. Erről a 2024. november 6-án délután 15:22-kor küldött e-mailjében felperes így fogalmazott „mellékelten küldöm a soron következő felügyelőbizottsági ülés meghívóját, előterjesztéseit, azok mellékleteivel együtt, az ülés időpontja 2024. november 18. 10:00 óra.” Erre válaszul még

aznap délután tanú³, az FB elnöke ezt írta „Segítsenek értelmezni ezt a levelet. Ez most az ülés meghívója? Vagy előzetes tájékoztatásul küldtéték?” Ugyanaznap 16:37-kor felperes azt válaszolta „Természetesen a felügyelőbizottsági összehívása elnökként a te hatásköröd.”, „Időközben pontosítottam a korábbi levelemet, így remélhetőleg az esetleges anomáliát sikerült eloszlatnom.” egyéb érdekelt² FB tag esete 17:29-kor ezt válaszolta „18. du. volt a javaslat. Az nem felelt meg valakinek? A megfelelési tanácsadó foglalkoztatása szerepel majd az ülésen?”. Az FB elnöke fél óra múlva azzal válaszolt, hogy átnézte az előterjesztés csomagját, 6 pontot sorolt fel problémaként:

„1. A meghívóban szereplő napirendi pontok és a határozati javaslatokban szereplő pontok nem egyeznek meg (címük is, sorrendjük is).

2. Az egyes előterjesztések file neve a sorszámukkal kezdődjön.

3. Hiányzik a meghívó szerinti sorszámozás 1. előterjesztése, kérem szépen pótolni.

4. Hiányzik a meghívó szerinti sorszámozás 3. előterjesztése, kérem szépen pótolni.

5. A meghívó szerinti sorszámozás 4. előterjesztésén a 3. sorszám szerepel, kérem tisztázni.

a) Szintén ugyanennek az előterjesztésnek hiányzik a melléklete (érdemi része), kérem szépen pótolni, javaslom az előző ülés mintájára elkészíteni.

b) Szintén ugyanitt kérem pontosítani, hogy milyen ellenőrzésről van szó.

6. A 2024.09.20. tájékoztatás Alperes¹ részére Cég¹pdf. miként kapcsolódik az üléshez, melyik napirendi ponthoz tartozik? Jelzem továbbá, hogy a kapott javaslatokkal ellentétes új időpontot egyeztettem az FB tagjaival.”

A 18:23-kor írt e-mailjében már arról tájékoztatta az FB tagokat és felperest, hogy meg tudják oldani a november 18-a délelőtt 10:00 órát, de megfogalmazta: „Kérem, hogy a jövőben az előzetesen egyeztetett időpontokból válasszatok.”

[6] A 2024. november 18-án végül délelőtt 10:00 órakor megtartott FB ülés jegyzőkönyvében az FB elnök, tanú³ a 2. oldal 6. bekezdésében rögzítette „tanú³ előzetesen kéri, hogy a felügyelőbizottsági ülések összehívására vonatkozóan térjen vissza a társaság a korábbi gyakorlatra az időpontok egyeztetése és az előterjesztése kapcsán. Jelzi, hogy a jelenlegi ülés megszervezése nehézkes volt. Továbbá kéri, hogy az FB munkatervéhez a társaság tartsa magát.” A jegyzőkönyv 5. oldal 3. bekezdésében szintén megjegyzés szerepel: „tanú³ megjegyzi, hogy az előterjesztésben szereplő szám¹ Alapító Határozat melléklete nem került csatolásra, amely a feladatok részletes kifejtését tartalmazza.”. Ugyanezen oldal 7. bekezdésében az FB elnök jelzi „a jelentés a végső kedvezményezettek jogviszonyának felülvizsgálatáról című dokumentum 1. számú mellékletét a felügyelőbizottság nem kapta

meg. E körben jelzi azt is, hogy az előterjesztések esetén több dokumentum esetén is előfordult, hogy hiányoztak mellékletek.”.

[7] Ezt követően 2024. december 11. napjára volt tervezve felügyelőbizottsági ülés, melynek előkészítését szintén felperes végezte. A felperes 2024. december 4-én délután 14:21-kor e-mailt küldött az FB elnöknek azzal, hogy mellékelte a december 11-i 15:30 kezdéssel javasolt FB ülésre tervezett dokumentumokat áttekintés végett. Válaszában 14:40-kor tanú3 így válaszolt: „Nem kaptam meg az 1. napirendi ponthoz tartozó előterjesztés. Továbbá kértem az előző ülésen, hogy – különösen a már hatályba lépett intézkedéseknél – előterjesztő által aláírt dokumentumokat kapjak, ilyen sem látok a csomagban.”. Ezután 15:25-kor felperes azt válaszolta, hogy „kérte írásban az érintetteket, hogy a dokumentumokat aláírva mihamarabb visszaküldeni szíveskedjenek.”. Délután 15:46-kor az FB elnöke felperesnek azt írta, „Korábbi kéréseimet megerősítve kérem szépen azt az e-mailt is, amelyben az Minisztérium1 szakterülete jóváhagyta a releváns előterjesztéseket. A legutóbbi ülés egyik előterjesztésében is szerepelt, hogy ezután így lesz, de nem lett. Sokszor elmondtuk már, hogy nem tud az FB addig dönteni.”. „Nem szeretnék többet levelezni a témában, kérem szépen a végleges anyagokat és a jóváhagyó jelzést.” Felperes még aznap, 18:49-kor válaszolt erre az e-mailre és megküldte az Minisztérium1 jóváhagyását tartalmazó e-mailt, valamint az FB üléshez kapcsolódó dokumentációt.

[8] A 2024. december 11-én megtartott felügyelőbizottsági ülésen az FB elnöke észrevételeket fogalmazott meg az ülés előkészítésével összefüggésben. Az ülés jegyzőkönyvének 1. oldal 3. bekezdése szerint „tanú3 előzetesen kéri, hogy a jövőben az ülések előkészítése a korábban megszokott módon történjen, a szükséges dokumentumok lehetőség szerint egy e-mailben kerüljenek megküldésre a könnyebb kezelhetőség, követhetőség érdekében.” A jegyzőkönyv 5. oldal alulról 2. bekezdésében pedig tanú3 így fogalmaz „Kéri, hogy az előterjesztések amennyiben excel táblát tartalmaznak, abban az esetben úgy kerüljenek beküldésre, hogy a cellák teljes tartalma lehetőség szerint mindenhol látszódjon.”. A jegyzőkönyv 6. oldal alulról 3. bekezdésében pedig a 7. napirendi pontra vonatkozóan tanú3 megjegyzi, hogy „a napirendi ponthoz előterjesztés nem került csatolásra.”

[9] A felügyelőbizottság következő, 2025. február 21. napján tartandó ülésére 2025.február 20-án felperes olyan javaslatot tett az ügyvezetőnek és másolatban az FB tagoknak, hogy „egyéb érdekelt3 kolleganót kérte, hogy költségtakarékossági szempontok miatt vizsgálja meg a jegyzőkönyvet írásba foglaló személy belső erőforrásból történő biztosítását.” A felügyelőbizottsági ülésen jegyzőkönyvvezetőként így felperest választotta meg a felügyelőbizottság a szám2 (február 21.) számú határozatával. A határozathozatalt megelőzően a jegyzőkönyvi kivonat rögzíti, hogy az elnök indítványt tett arra, hogy az ülésről jegyzőkönyvkivonat készüljön, de a kivonat szerint erről határozat nem született. A felperes végül jegyzőkönyvi kivonat megnevezésű okiratot készített a február 21-i FB ülésről, melynek 2. oldalán, a 3. napirendi pontra vonatkozóan így fogalmazott: „Az ügyvezető elmondta, hogy egy prezentációban kívánja bemutatni nem csak a múlt eseményeit, de általános képet mutatni a társaságról, főleg a problémákat, nehézségeket kiemelve. Az ügyvezető ezt követően szóbeli magyarázata keretében bemutatta a prezentációt. (A prezentációt az ügyvezető a felügyelőbizottság tagjai számára megküldi, így annak részletezésétől a jelen jegyzőkönyvi kivonat eltekint.)”. Az ezt követően elhangzottakról az okirat többek között így fogalmazott: „- Az ügyvezető által felemlített témák címszavakban

- Összehasonlító pénzügyi adatok 2023. tény / 2024. várható / 2025. terv...
- Egyes programok vázlatos érintése (például „weblap” program)” Továbbá „továbbátámogatási projektekből keletkező értévesztés problémaköre, 2024-ben vállalkozó bevétel is volt, ami 2025. évre is áthúzódik. Korábbi TO-K esetében fennálló alaki elszámolási problémák, amelyek a TO-K módosítási igényt is felvetnek (például diák olimpia), pénzügyi átvilágítás során került feltárássra a fő-, és az alszámlákról történt forrás felhasználás szabálytalansága, ami rendezést igényel.”.

A kivonat végül felperes betegsége miatt március 11-én készült el, a március 11-én felperes által küldött 12:09 perckor írt e-mail tanúsága szerint.

[10] Az alperesi társaság jogosultságot vásárolt a 'Click-Up' szoftver használatához, és ennek használatát kívánta bevezetni 50 fő jogosultsága mellett. A hetenként tartott vezetői értekezleten (kabinet ülés) 2024.07.30. napján szóba került a Click-Up használata és annak jogosultságai, a vezetőknek adtak felhívást, hogy adják meg a szervezeti egységeik vonatkozásában, hogy ki férjen hozzá a Click-Up-hoz. A 2024. október 21-én, szintén kabinet értekezleten elhangzott, hogy a 43. héten legyenek elintézve a hozzáférések, a vezetők döntik el, hogy a kollégák közül kinek kötelező a használata. A feladat késedelmes végrehajtása esetén szankcionálás várható.

[11] Ezzel összefüggésben tréninget is tartott a munkáltató 2024 júliusában a munkavállalóknak két alkalommal is, az elsőt az ügyvezető tartotta, a másodikat pedig a Click-Up szoftverrel foglalkozó szakember. Felperes mindkettőre meghívást kapott, az elsőt igazoltan egyéb hivatali elfoglaltsága miatt nem tudott részt venni. Vezetői értekezleten elhangzott, hogy a vezetőknek kötelező használni a Click-Up-ot, ezt meghaladóan a létszám keretét a vezetőknek kell kijelölni, hogy a saját szervezeti egységükön belül ki az, aki még jogosultságot kapjon a Click-Up használatára.

[12] A munkáltató 2025. január 6. napján írásbeli figyelmeztetésben részesítette felperest a Alperes1-szám3 az alatti intézkedésével. Az indoklást szerint a felperes az ügyvezető utasítását nem teljesítette, a Click-Up Project Management alkalmazást ismételt figyelmeztetések ellenére sem használta megfelelően és rendszeresen. A feladatot többszöri felszólítás ellenére elmulasztotta elvégezni és ezzel megszegte az utasításokat, mellyel a kötelezettségeit nem teljesítette. A felperes a feladatainak teljesítése során nem a megfelelő gondossággal és körültekintéssel, nem a munkáltató utasításainak megfelelően járt el, ezzel megsértve a munkaszerződésben vállalt és a jogszabályokban előírt kötelezettségét. A figyelmeztetés jogorvoslati kiiktatást nem tartalmazott.

[13] Az alperes 2024. október 7. napjától szintén beszerzési- és jogi igazgatóként alkalmazta tanú5t, aki végül 2025. februártól került kamarai jogtanácsosi nyilvántartásba. egyéb érdekelt4 alperesi munkavállaló javaslatára a HR vezető, tanú6 kereste meg a pozícióval tanú5t. Az állásinterjút követően, 2024. október 7. napjától alkalmazta az alperes tanú5t igazgató-ként. Azonban amíg felperes is ugyanilyen megnevezésű pozíciót töltött be,

addig 2025 februárig tanú5nak nem volt e-szignó aláírása, nem képviselhette az alperest harmadik személyek előtt, és nem rendelkezett utasítási joggal.

[14] 2024. július 9-én 17:35-kor az akkori HR vezető, tanú6 levelet küldött többek között felperesnek is a toborzás folyamatával összefüggésben. Értesítette a címzetteket, hogy a toborzás folyamatát újra gondolták és véglegesítették az ügyvezetővel, ehhez kapcsolódóan két linket is mutatott az e-mailben, felkérve a címzetteket arra, hogy új kollegákat a toborzás folyamatának megfelelően alkalmazzák, vonják be a toborzásba és mindenekelőtt HR vezetőnek szóljanak, hogy az ügyvezetőt tájékoztatni tudja erről. 2024. szeptember 11-én ismételten ugyanebben a témában, többek között felperesnek is, küldött e-mailt a HR vezető, ismételten felhívva a figyelmet a toborzási folyamat lépéseinek fontosságára, annak betartására. A levél tartalmazta, hogy mindenképp kövessék a szolgálati utat még akkor is, ha egy adott pozíció betöltését az ügyvezető külön kéri. Egyebekben pedig a HR vezető oktatta az új belépőknek az alperesnél használatban lévő sharepoint szoftver használatát. Felperes ilyen oktatásban nem részesült, mivel tanú6 később érkezett az alpereshez, mint felperes.

[15] egyéb érdekelt5 2025. január 28-án 10:30-kor írt e-mailjében arról értesítette a felperest, hogy egyéb érdekelt6 új belépőként csatlakozna a csapat neve alakuló csapatába, akit egy másik kollegával (tanú4) interjúztattak. Elküldte az alkalmazás megállapodott feltételeit, továbbá az érintett önéletrajzát csatolmányként a levélhez. Még ugyanezen a napon 13:59 perckor küldött e-mailjében felperes egy egyéb érdekelt5 által megadott feltételekkel kitöltött munkaerőigény bejelentő lapot és egyéb érdekelt6 önéletrajzát továbbította tanú6nak azzal, hogy „előzetesen szóban említette a munkaerőigénylő lapot az új belépővel kapcsolatban és a munkaköri leírást is igyekszik minél hamarabb küldeni”. 2025. március 13-án 11:09 perckor tanú6 HR vezető egyéb érdekelt5nak előzetes szóbeli kérésére válaszolva e-mailben elküldött egy belépési linket a toborzás folyamatával összefüggésben. „Kérlek a folyamat elindításához használjátok a következő linken megtalálható munkaerőigény bejelentő dokumentumot, illetve a munkaköri leírás mintát.” Ezt az e-mailt egyéb érdekelt5 továbbította a felperesnek 11:12 perckor. Ezután 2025. március 19. napján valamikor 10 óra és 10:59 perc között felperes létrehozott egy egyéb érdekelt6 munkaerőigénylés című mappát. Ezt a mappát a társasággal jogviszonyban álló személyek által hozzáférhető helyen hozta létre (intranet kezdőlap / általános / dokumentumok / operatív divízió / HR / személyi ügyek / belépési dokumentumok), az abban szereplő adatok mindenki által olvashatóak voltak. Az a hely, ahol ez a mappa létrejött minden munkavállaló által hozzáférhető, mert az egy dokumentum mintatár, hogy ezeket szükség esetén felhasználhassák a munkavállalók, felperes azonban a dokumentum mintatárban a mintát töltötte ki és ezáltal rögzültek egyéb érdekelt6 adatai ebben a mindenki által elérhető mintában. Ezután az általa létrehozott mappához hozzáadta még egyéb érdekelt6 önéletrajzát, a munkaerőigény bejelentő lapot és a munkaköri leírást 10:05 és 10:07 perc között. 10:11 perckor a felperes e-mailben jelezte tanú6 HR vezető részére, hogy egyéb érdekelt6 (egyéb érdekelt6) felvételéhez szükséges dokumentumok elkészültek és belinkelte a dokumentum elérési útvonalához tartozó linket. 10:22 perckor tanú6 válaszában jelezte, hogy kinyomtatja és viszi az ügyvezető elé, melyet meg is tett. Az ezt követő időszakban a HR iroda munkatársai felfedezték, hogy a leendő belépő, egyéb érdekelt6 személyes adatai az iratminta tárbán, mindenki által hozzáférhetően megjelentek. Az adatvédelmi incidenst és annak tényét egyéb érdekelt4 megfelelési tanácsadónak jelezték. 15:51 perckor pedig a megfelelési tanácsadó tájékoztatta erről a társaság ügyvezetőjét. Ezután az ügyvezető utasítást adott, hogy haladéktalanul távolítsák el a szenzitív adatokat erről a felületről, illetve a társaság ezt követően megtette a szükséges lépéseket és a NAIH felé, és bejelentette az adatvédelmi incidenst.

[16] A munkáltató 2025. április 14. napján felmondást közölt a felperessel, 30 nap felmondási idő mellett. Az indoklás szerint a 2025. február 21-én megtartott felügyelőbizottsági ülésről bár felperes volt a jegyzőkönyvvezető, jegyzőkönyv nem készült. A felmondás közlésének napjáig nem lett megküldve jegyzőkönyv az ülésen jelenlévők részére, nem történt a jegyzőkönyv aláírása és hitelesítése sem. A korábbi ülések alkalmával is észrevételek érkeztek az ülések nem megfelelő előkészítéséről, hiányosságairól. A jegyzőkönyv elkészítésének elmulasztásával megszegte felperes a munkaszerződése 3.1. pontját, a felügyelőbizottsági üléseket hiányosan készítette elő és nem készült jegyzőkönyv a 2025. február 21-én megtartott ülésről. Ezzel pedig a munkáltató nem tudott eleget tenni az FB ügyrend 14.6. pontjában szereplő kötelezettségének, így az SZMSZ 7. fejezet 1.2. pontja is sérült a fentiek által.

[17] Továbbá a munkáltatónál használatos sharepoint intranet felület, amely hatályos szabályzatok, működéssel kapcsolatos egyéb dokumentumok, szakmai anyagok elérésére szolgáló felület, korlátozott az egyes szervezeti egységek és személyek hozzáférése, az adatvédelem és a IT biztonságra tekintettel. Ezen felület egy olyan oldalára töltötte fel felperes egyéb érdekelt leendő munkavállalói igénybejelentését 2025.03.19. napján, amelyhez valamennyi, a munkáltatónál munkaviszonyban lévő munkavállaló hozzáfér. Az érintett felület a sharepoint intranet általános, azon belül operatív divízió, azon belül HR és azon belül a személyi ügyekben található belépési dokumentum felület. A feltöltött dokumentumok egyéb érdekelt leendő munkavállaló egyes személyes adatait tartalmazták. A szabályzatok alapján a felperesnek nem volt jogosultsága a leendő munkavállalók, pályázók keresésével, valamint azok jelentkezésével kapcsolatos adatok kezelésére. Ezen dokumentumok a sharepoint felületére akként lettek feltöltve, hogy azokat kizárólag a HR és a GI munkatársai látják és azokhoz kizárólagos hozzáférésük van. A jogosulatlan adatkezelés és a HR szervezet egység közreműködésének kihagyása (toborzási folyamat kihagyása) miatt a leendő munkavállaló részéről a benyújtott személyes adatok kezelésére vonatkozó érintetti hozzájárulás nem állt rendelkezésre, továbbá elmulasztotta az érintett személy tájékoztatását a személyes adataira vonatkozóan, így az érintettnek nem volt alkalma az adatainak kezeléséhez hozzájárulást adni. Mindez a GDPR rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglalt hozzájárulást nem adta meg arra nézve, hogy személyes adatait a munkáltatónál, a munkafelvétel intézésében részt vevő munkavállaló számára hozzáférhetőek legyenek. Az adatvédelmi incidens során a GDPR 4. cikk 12. pontja értelmében egy olyan biztonsági sérülés keletkezett, amely a tárolt személyes adatok egy részének jogosulatlan közlését, azokhoz való jogosulatlan hozzáférést, azaz bizalmas jellegének sérülését eredményezte. A személyes adatok jogosulatlan bekérése és kezelése esetén munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan megszegte, míg az adatok illetéktelenek által hozzáférhető helyre történő feltöltésével lényeges kötelezettségét súlyos gondatlansággal szegte meg. Súlyosító körülményként értékelte a munkáltató, hogy a felperestől a munkakörét (jogi- és beszerzési igazgató) és végzettségét (szakvizsgázott jogász) a társaság Adatvédelmi Szabályzatának ismerete, az abban foglaltak betartása, valamint az esetre vonatkozó jogszabályi rendelkezések ismerete és betartása fokozottan elvárható. Tekintettel arra, hogy feladatai közé tartozik a társaság jogszerű működésének felügyelete és biztosítása. A toborzás folyamatát tartalmazza a Humánpolitikai Szabályzatok gyűjteménye, továbbá a HR vezetője elektronikus levél útján is két alkalommal tájékoztatást küldött erről (2024.07.09. és 2024.09.11.). A fenti indokok alapján a munkáltató a munkaviszony megszüntetése mellett döntött, mivel a munkavállaló felperes több ízben megszegte a munkaszerződés 3.1. pontjában, munkáltató szabályzataiban foglaltakat és igazolhatóan mulasztást követett el. A

munkavállaló a kötelezettségeit nem a munkáltatói utasítások betartásával, fokozott gondossággal és szakértelemmel végezte. A munkáltató a felmondás okát az Mt. 66. (2) bekezdésében jelölte meg, a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása a felek közötti munkaviszonyt fenntarthatatlanná teszi, hiszen a munkaszerződésben, munkaköri leírásban és a munkáltató szabályzataiban foglalt kötelezettségeit megszegte. A felmondás tartalmazott részletes jogorvoslati kioktatást.

Kereset

[18] A felperes elsődleges kereseti kérelmében a jogviszony helyreállítását kérte joggal való visszaélésre hivatkozással. Másodlagos kereseti kérelem szerint a felmondás jogellenessége miatt kérte a jogellenesség jogkövetkezményeit alkalmazni. Mindezek mellett igényt tartott kártérítésre arra tekintettel, hogy a munkaszerződése szerint jogosult lett volna korlátozásmentesen egy középkelet-közép kategóriás személygépjármű használatára, ezt azonban a munkáltató nem biztosította, így a munkaviszonya alatt, és az azóta eltelt időszak alatt, illetve a jövőre nézve is kérte az alperes kötelezését. Ezt meghaladóan a Alperes1-szám3. iktatószámú, 2025. január 6. napján készült írásbeli figyelmeztetése hatályon kívül helyezését is kérte. Továbbá perköltségre igényt tartott.

[19] A visszahelyezés körében a munka törvénykönyvéről szóló 2012.évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 7. § (1) bekezdésére hivatkozott, mert a jogviszonyát valójában azért szüntette meg az ügyvezető, hogy személyes ismerősét, tanúst helyezhesse a felperes munkakörébe. Álláspontja szerint erre már volt példa korábban is, mikor a szakvizsgával sem rendelkező dr. egyéb érdekeltt „kellett alkalmazni” az alperesi szervezetrendszerben. Bár az SZMSZ, organogram szerint egy jogi és beszerzési igazgató van, 2024. október 7. napjától az a helyzet állt elő, hogy ketten töltötték be ugyanezt a pozíciót, mely az alperes honlapján is megjelent. Felperes munkaköri feladatai tanús alkalmazásával nem változtak. 2024. november 4-én azonban egy vezetői jogtanácsosi munkakört ajánlott fel számára a munkáltató, melyet nem tudott elfogadni, november 13-án egy újabb egyeztetés volt munkaszerződés módosításról, melyet szintén nem tudott elfogadni.

[20] A felmondás tételes jogba ütközése körében arra hivatkozott, hogy az nem világos, nem valós és ebből adódóan nem is okszerű. Kifejtette, hogy – neki nem felróható módon – írásos munkaköri leírással nem rendelkezik, bár a felmondása 2. oldal 2. bekezdése ilyet említ, a 2. bekezdés 2. mondat szerint az SZMSZ VII. fejezet 1.2. pontja szerint a jogi- és beszerzési iroda feladatai közé tartozik, hogy koordinálja a felügyelőbizottsági ülések előkészítését, lebonyolítását, amely nem azonos azzal, hogy az előkészítés teljes feladata terhelné a jogi- és beszerzési irodát, csak a koordinálás. A 3. bekezdés első mondatából nem derül ki, hogy melyik felügyelőbizottsági ülés esetében kinek és milyen kifogása, észrevétele van, tehát ez nem felel meg a világosság követelményének, a 2. oldal 3. bekezdés 2. mondatában említett február 21-i FB ülés pedig a felmondás közlését megelőző több mint 4 hónappal történt, tehát „időszerűség” kritériumának nem felel meg. Egyebekben pedig az FB ülésekre vonatkozó állítások nem valósak, mert az ülésre készülő anyagokat felperes megküldte, nem, hogy az FB tagoknak, hanem előtte külön kérésre a tulajdonosi joggyakorló nevében szakmai felügyeletet gyakorló Minisztérium1 Államtitkárság1 számára is előzetes jóváhagyás céljából. Az FB 2024. december 31. napjáig kinevezett elnöke maga is csak azt

követően küldte ki bármely soron következő ülésre a meghívót, az egyes napirendi pontokhoz tartozó előterjesztéseket, határozati javaslatokat, dokumentumokat, ha az említett jóváhagyás megérkezett az alperes nevében. Az Minisztérium1 jóváhagyása nélkül tehát nem kerülhetett összehívásra felügyelőbizottsági ülés, melyből következik, ha valamely ülés mégis megtartásra kerül, akkor annak anyagait nyilvánvalóan az államtitkárság előzőleg jóváhagyta. Nem vitatta, hogy a február 21-i FB ülés jegyzőkönyvvezetője maga volt, az ülésről azonban jegyzőkönyv kivonat készült, nem jegyzőkönyv. Maga a felmondás szövege rögzíti, hogy kifejezetten rögzítve lett az FB ülésen, hogy jegyzőkönyv kivonat elkészítését indítványozza a felperes. Magáról az FB ülésről pedig felperes hangfelvétellel rendelkezik, amely bizonyítja, hogy felügyelőbizottság a kérésére külön hozzájárulását adta ahhoz, hogy az ülésről jegyzőkönyv-kivonat készüljön. Hivatkozott arra, hogy az FB ülések előkészítését a igazgató-nél egyéb érdekelt⁷ végezte évek óta, ő azonban felmondott, az igazgatóságon dolgozó adminisztrátort pedig az ügyvezető áthelyezte egy másik szakterületre anélkül, hogy a pótlásáról gondoskodtak volna, így tényleges jogi munkát végző személyek száma a felperessel együtt kettő főre csökkent, amely az általánostól nagyobb mértékű munkaterhet rótt a felperesre. A felügyelőbizottság ügyrendje, továbbá az Alapító Okirat, illetve az FB 2024. évre vonatkozó munkaterve sem minősülhet a per szempontjából munkáltatói utasításnak, így ehhez igazodnia nem kellett. Munkáltatói utasítás hiányában közvetlen eligazítást sem kapott az elvárt eljárás vonatkozásában, mindennek ellenére ő vitatta az FB ülésekre vonatkozó megállapítások valóságát.

[21] A felmondás álláspontja szerint nem is kellően világos, mert „nem megfelelő előkészítésről, hiányosságokról” beszél, amely ebben a formában nem értelmezhető. Érdemben arra hivatkozott, hogy az ellenkérelemben részletesen kifejtett novemberi, decemberi, illetve februári FB ülésekkel összefüggésben, az ott hiányként megjelölt csatolmányok előterjesztése az adott szakterület felelőssége volt, hiányát az alperes nem róhatja fel a felperesnek. Az FB ülések előkészítésének folyamata természetesen egyeztetéssel jár, ami az egyéni formai, tartalmi igények kielégítésével történt meg. Ha valamely előterjesztést az ügyvezető nem írt alá, az szintén nem róható fel a felperesnek. Az alapító előzetes hozzájárulását megkérte az ülés megtartásához, melyet az A/5 alatt csatolt levelezés igazol. Ezt meghaladóan a hivatkozott hibák még az FB ülés előtt pótolva lettek, így utólag nem tekinthetők valósnak ezek az állítások. Hivatkozott az MK 95. sz. állásfoglalás I. a) pontjára, BH 2004.158. számú eseti döntésre azzal, hogy mindezek alapján az FB ülésekre vonatkozó felmondási ok valós tartalmában sem nem komoly, sem nem meggyőző és súlytalan. Hivatkozott az időszerűsége: 2024. november 18., december 11. napján tartott FB ülések és a felmondás között 4-5 hónap telt el anélkül, hogy bármiféle problémát jelzett volna ez alatt az ügyvezető akár személyesen, akár helyettese útján a felperesnek. Álláspontja szerint ez viszont az Mt. 6. § szerinti általános magatartási követelményekbe ütközött, mert nem felelt meg az együttműködési kötelezettség, illetve a jóhiszemű joggyakorlás követelményének ez a magatartás. Elvárható lett volna, hogy aggályait, elvárásait, igényeit menet közben jelezze. Kifejtette, hogy az Ügyrend 14.2. pontja, mely tartalmazza a jegyzőkönyv kötelező tartalmi elemeit, ennek azonban minden tekintetben megfelelt az által februári FB ülésről készített jegyzőkönyv kivonat, ezt támasztja alá az is, hogy az FB tagok elolvasták, visszaigazolták, kifogást nem támasztottak vele szemben. Az okiratokat nem megnevezésük, hanem tartalmuk szerint kell megítélni, az Ügyrend 14.2. pontjában leírt kötelező tartalmi elemek figyelembevételével a felperes által készített okirat, mivel megfelelt tartalmilag az Ügyrend 14.1. pontja szerinti jegyzőkönyv elnevezésnek, így jegyzőkönyvnek is tekinthető. Hivatkozott az Ügyrend 13.1. pontjára, mely szerint az FB a napirendi pontok kapcsán (kivéve az Ügyrendi kérdéseket, illetve a tájékoztató jellegű napirendi pontokat) véleményét jelentését határozatba foglalja. Ez alapján az FB határozatot olyan ügyekben hoz,

amelyek a napirendi pontok között szerepelnek. A jegyzőkönyv és vezetése nem ilyen, továbbá az ügyrendi kérdések egyebekben is kivételt képeznek a határozathozatali kötelezettség alól. Mindezek alapján tehát nem kellett külön határozatot hozni arról, hogy hozzájárul-e az FB, hogy jegyzőkönyv kivonat készüljön a jegyzőkönyv helyett. Ezt meghaladóan hivatkozott betegségére, hogy a jegyzőkönyv elkészítésére vonatkozó 8 napot ezért nem tudta tartani, és csak március 11. napján küldte meg a jegyzőkönyvet e-mailben, amely önmagában cáfolja a felmondás március 14-i dátumát. 2025. március 3. napjáig kellett volna a 8 napos szabály szerint megküldeni a jegyzőkönyvet, azonban március 3. és 7-e között beteg volt, így az első munkanapja 10-e volt, a jegyzőkönyv megküldése pedig 11-e, tehát a betegségét követően első dolga az írásba foglalás volt.

[22] A joggal való visszaélés körében kitért arra is, hogy a 2024. október 7-i munkaszerződés megkötése tanú5val még jóval az előtt történt, hogy az alperes munkakör-módosításról egyeztetett volna a felperessel (november 4., 13.) Az alperesi ügyvezető szándékát alátámasztja az is, hogy felperes közvetlen felettese, tanú4 (operatív ügyvezető helyettes) naponta folyamatosan egyeztetett felperessel az összes ügyéről, aki pontos, részletes tájékoztatást adott a részére, az alperesi ügyvezető ugyanakkor felperessel kapcsolatban semmiféle közvetlen személyes munkakapcsolat kialakítására nem tartott igényt. A munkakör-módosításról való tárgyalások során az ügyvezető a munkaszerződésben felperes számára biztosított lényegi juttatások megvonását kívánta elérni, mely nyilvánvalóan elfogadhatatlan és így a felajánlott munkakör visszautasítására vezetett. tanú5 felperessel egyező munkakörben történő alkalmazására semmiféle ésszerű indok nem volt, kivéve azon ügyvezető törekvést, hogy felperest majd valahogy elmozdítja az munkaköréből és tanú5t helyezi oda. Az ügyvezető 2024. október hónapban tanú5t jogi- és beszerzési igazgatóként személyesen mutatta be a munkaszervezet számára, ezt meghaladóan a november 4-i első egyeztetésen a munkakör módosításra vonatkozóan az ügyvezető kifejezetten kimondta, hogy a jogi- és beszerzési iroda vezetését felperestől el kívánja venni, ezért kezdeményezi a munkaszerződése módosítását. Ugyanakkor semmiféle szakmai kifogást a felperessel szemben az ügyvezető nem említett. Vagyis a munkaszerződés módosítására tett munkáltató kísérletek kudarcát követően alperesi ügyvezető számára nem maradt más lehetőség, mint mondván csinált okokra alapozva felmondani és megszüntetni felperes jogviszonyát.

[23] Az adatvédelmi incidens kapcsán arra hivatkozott, hogy már 2025. január 28-án megküldte az adatokat e-mailben tanú6 számára, tehát ez a személy már attól a naptól kezdve rendelkezett az új belépő személyes adataival. Ezt meghaladóan maga a felmondás szövege - mely megjelöli az elérési útvonalat - tartalmazza a HR megjelölést, ami azt jelenti, hogy a HR mappán belül lelhetőek fel ezek a dokumentumok, ez pedig önmagában kizárja azt a munkáltatói állítást, hogy ahhoz bármely munkavállaló hozzáférhetett. Hivatkozott arra, hogy neki volt jogi- és beszerzési igazgatóként hozzáférése a HR mappához, szemben másokkal, illetve semmiből nem lehetett arra következtetni, hogy a link megnyitásával, kitöltésével és annak bezárásával nem a HR mappában dolgozik, hanem egy mindenki által elérhető felületen. Ezt meghaladóan nem kapott oktatást az alperes által használt sharepoint szoftver kezeléséről, alperes által sem vitatottan, így annak esetleges helytelen használata nem is kérhető rajta számon. Az alperes által csatolt bizonyítékokkal összefüggésben előadta, hogy alkalmatlan a bizonyításra, ezek mind alperes által létrehozható, illetve módosítható file-ok, ezért a képernyőfotók bizonyításra alkalmatlanok. Egyebekben pedig a csatolt informatikai képfelvételek alapján maga a link, amire hivatkozik az alperes, több mint 4 órával későbbi dátumot tartalmaz, mint amit állítása szerint 19-én megküldött 10 óra körül a HR vezetőnek, ami önmagában kizárja az alperesi érvelés valóságát. Maga egyéb érdekelt5től kapott linkben

dolgozott, aki ezt a linket a HR vezetőtől kapta kifejezetten azzal a céllal, hogy azokat az érintett munkavállalók adataival feltöltve küldje vissza, ez szintén kizárja felperes felelősségét. A NAIH-nak történt bejelentés tartalmából nem állapítható meg, hogy a bejelentés erre az incidensre vonatkozna, egyébként maga is úgy nyilatkozik, hogy nincs arról adat, hogy bárki megtekintette volna ezeket az adatokat annak ellenére, hogy állítólag elérhető volt. Egyébként pedig önmagában a bejelentés nem jelent azzal azonos tartalmú megvalósulást is, erről a hatóság dönt.

[24] Az alperes által csatolt bizonyítékokból (képernyőfotók) nem állapítható meg, hogy a felmondás időpontjával egyező és nem az alperesnél időközben történt módosított állapotra vonatkozik, illetve az összes paraméter változtatható rajta, következésképp nem zárható ki, hogy a felmondás időpontjában eltérő beállítás volt hatályban. Azonban az kitűnik belőle, hogy a mappa rövid ideig tartó elérhetősége alatt azt senki sem nyitotta meg, az alperes előbbi állítása a felperes szerint ezért épp az A/36. számú mellékletek miatt megalapozatlan. A hozzáférések ikon szerint ugyanis a megosztás tekintetében a „személyek 8” és „csoportok 6” szűkítés olvasható, ami nem azonos a bárki számára elérhető teljes munkavállalói körrel. Továbbá technikai módosítás is történt két HR alkalmazott részéről, azonban vitatható ez, mivel mindkét esetben módosult az adott file-ok mérete is. Felperes szerint a nyomtatás ténye nem jár szükségszerűen a nyomtatni szándékozott word vagy excel file méretének változásával is. Ugyanakkor megállapítható, hogy a munkaköri leírás dokumentum esetében nem állít nyomtatást, mégis módosult a file mérete, ebből pedig az következik, hogy a file-ok méretének változása nem igazolható a nyomtatással. Alperes egyébként maga is tudatában van annak, hogy az eredeti mappát megsemmisítette, ezért egyéb érdekelt⁴ informatikai rendszerben lévő tárhelyén vagy laptopján utóbb létrehozott file-okat igyekszik a perben akként feltüntetni, mintha azok az eredeti file-okkal mindenben egyezők lennének. Az szám⁴ mellékletek tanulmányozásából nyilvánvalóan egyéb érdekelt⁴től és nem a törölt mappából származnak. Az A/46. alatt 1. sz. mellékletként csatolt képernyőfotó „a 2025.03.19-akta” elnevezésű zip file-on módosított, továbbá A/43. alatt 3. sz. mellékletként csatolt képernyőfotó szerint mindhárom ott lévő file-on is módosított egyéb érdekelt⁴ ismeretlen tartalommal. Az A/44. szám alatt csatolt mellékletben olyan szövegrészek lettek kiemelve dőlt és vastagon szedett betűkkel, amelyek az A/38. számú mellékletben, vagyis az az alperesi állítás, hogy a törölt mappában előzőleg egyéb érdekelt⁴ lementette a mappa tartalmát, semmivel sem alátámasztható. Végképp nem bizonyított, hogy a egyéb érdekelt⁴ által tárolt adattartalom változatlanul, minden elemében megegyezik a törölt mappában volt adattartalommal. Két konjunktív feltétel egyidejű fennállását kell a perben alperesnek bizonyítania a) a mappa a sharepoint azon helyén lelhető fel, ahol az összes munkavállaló hozzáfér és b) a mappában lévő adattartalom védelem alá tartozó személyes adatokat tartalmaz. A mappa törlésével azonban az a) pont bizonyítása minden kétséget kizáróan fogalmilag kizárt. Egyebekben megjegyezte, hogy a NAIH-hoz tett bejelentés alapján – amennyiben az valóban a felmondásban említett incidensre vonatkozik – alperes maga állítja, hogy nem volt rosszhiszemű a felperes magatartása, továbbá az incidens következményei elhanyagolhatóak. Mindez pedig önmagában szintén kizárja, hogy a felmondás okszerű oka legyen.

[25] Az írásbeli figyelmeztetéssel összefüggésben kiemelte, hogy a Click-Up elnevezésű projekt menedzsment informatikai beszerzését neki kellett igazgató-ként jóváhagynia, így rendelkezik a teljes dokumentációval. A dokumentáció része az a műszaki leírás, amely beszerzés szükségességét a feladat menedzsment, projekt menedzsment, illetve projekt felelősök összefüggésében jelöli meg, mely nyilvánvalóan nem vonatkozik a igazgató-re.

Egyebekben a Click-Up rendszert kísérleti jelleggel 2023. decemberétől már használta az alperes és ha kívánta kötelező erővel bevezetni, akkor a felperes 2024. március 18. napjától élő munkaszerződéséhez tartozóan tájékoztatásban kellett volna erre a tényre utalnia az alperesnek. Ilyen azonban nem történt. A Click-Up alkalmazás beszerzése a projekt feladatokat végző személyek által folytatott projekt menedzsment érdekében, annak nyomkövetése végett történt. A igazgató azonban ilyen feladatokat nem végzett az SZMSZ szabályaival összhangban, ezért felperesnek nem kellett használnia a szoftvert. A szoftver használatáról belső szabályzat sem készült, sem írásbeli munkáltatói utasítás, mindezek hiányában pedig nem kötelezhették felperest, hogy használja. Az oktatásra valóban kettő alkalommal került sor, melyből az egyiken egyéb hivatali elfoglaltsága miatt, igazoltan nem tudott részt venni. Ez a két oktatás egyébként nem felel meg a felszólításban használt „megfelelő” használatára való felhívásnak.

[26] Ezt meghaladóan kitért arra, hogy a Click-Up rendszer használata álláspontja szerint tiltott az időközben, 2025. január 1.napjával hatályba lépett 2024. évi LXIX. törvény (továbbiakban: Kiberbiztonsági törvény) és annak végrehajtásáról szóló 418/2024. (XII.23.) Korm. rendelet előírásai miatt. A Click-Up felhőalapú alkalmazás szolgáltatója az Unión kívüli, harmadik országban van, nevezetesen ország1, Állam1, Városnegyed1 helyen bejegyzett cég. Ha alperes 2025.január 1. napját követően is ragaszkodik a Click-Up szolgáltatás használatának bevezetéséhez, akkor kilépési tervvel kellene rendelkeznie a végrehajtási rendelet szerint, ami viszont a felperes jogviszonya alatt nem történt meg. Jelenleg ezért nem az alperesi munkavállaló jár el jogellenesen, ha nem használja a Click-Up-ot, hanem az, aki használja, vagy aki a kötelező használatát erre vonatkozó jogszabályi környezet teljessége ellenére elrendeli. Hivatkozott arra, hogy mivel nem tartalmazott jogorvoslati kioktatást az írásbeli figyelmeztetés, így a kereset május 8-i benyújtásával a jogszabály szerinti 6 hónapos határidőn belül érvényesíti a követelését.

Ellenkérelem

[27] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását, felperes perköltségben való marasztalását kérte. A felmondás két okcsoportot jelölt meg a felmondás indokaként, mindkettő valós és okszerű amellet, hogy világos is. Az első okcsoport a felügyelőbizottság ülésének előkészítésével kapcsolatos hiányosságok, hibák és mulasztások. E körben hivatkozott a felügyelőbizottság ügyrendjének 17. pontjára, az SZMSZ VII.1.2. pontjára, mely szerint felperes koordinálja a felügyelőbizottság ülésének előkészítését, közreműködik azok lebonyolításában. Ez alapján a jogi- és szerzési iroda főbb feladatai közé tartozik, hogy koordinálja a felügyelőbizottsági ülések előkészítését, lebonyolítását. Ez alapján a koordináció körében össze kellett gyűjtenie a igazgató-nek azon témákat, amelyek az éves munkaterv szerint, illetve az aktuálisan felmerült feladatok alapján a következő ülésen napirendi pontok lesznek, ezzel egyidejűleg egyeztetni kell az illetékes szakmai területekkel. Az alperesi Alapító okirat 10.5. pontja tartalmazza azokat a kérdéseket, amelyek a felügyelőbizottság hatáskörébe tartoznak, és amelyben az FB-nek kell határozatot hoznia. Felperes, mint jogi igazgató feladata volt ez alapján a napirend-tervezet kialakítása, szakmai területről érkező javaslatok koordinálása. A napirend-tervezet kialakulását követően minden szakmai terület elkészíti az előterjesztéseket és határozati javaslatokat, amelyekkel együtt összeáll egy napirend, ezzel párhuzamosan meg kell keresni az ülésekre meghívott személyeket és egyeztetni kell velük az időpontokat. Ezen koordinációs feladatért is felperes

felelt. Az időpont kitűzését követően pedig egyeztetni kell a napirendi pontokat és az előterjesztéseket az alapítóval, majd készíteni kell egy meghívó-tervezetet, amelyet minden előterjesztéssel és melléklettel együtt meg kell küldeni az FB elnökének az Ügyrend 10.5. alapján. A meghívó tartalmi kellékeit az Ügyrend 10.8. pontja tartalmazza, ezért a koordinációs tevékenységért szintén felperes felelt. Az ülést pedig az Ügyrend 8. és 10.1. pont alapján, a meghívó-tervezet szerint az FB elnöke hívja össze. Hivatkozott az Ügyrend 14.1. pontjára, mely szerint az ülésekről jegyzőkönyv készül, a jegyzőkönyv tartalmi elemeit pedig az Ügyrend 14.2. pont tartalmazza. Ez utóbbi alapján a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell az elhangzott felszólalásokat, indítványokat, állásfoglalásokat. Az Ügyrend 14.6. pontja alapján 8 napon belül e-mail útján kell kiküldeni a jegyzőkönyvet az FB tagok részére véleményezésre. A jegyzőkönyv javítással kapcsolatos koordinációt a jegyzőkönyvvezető végzi a kialakult gyakorlat szerint. A jegyzőkönyv aláírásának megszervezése szintén felperes felelőssége. A felperes abban mulasztott, hogy az ülések koordinációját, előkészítését nem megfelelően végezte. Erről árulkodik a 2024. november 18. napi FB ülésen az elnök felszólalása, megjegyzése, 2024. december 11. napi FB ülésen az elnök kérése, megjegyzése több helyen is. A felügyelőbizottság elnöke 2024. december 4. napján készült e-mailjében jelzi felperesnek, hogy nem kapta meg az első napirendi ponthoz tartozó előterjesztést stb., hiányosságokat sorol fel, utal arra, hogy már korábban is kért ezzel összefüggésben, melynek teljesítése eddig elmaradt. Ugyanerről árulkodik a 2024. november 7-én és 6-án felperes részére küldött FB elnöki levél, ez utóbbi részletesen tartalmazza a hiányosságokat a felperes intézkedését kérve. Ezt meghaladóan a felperes az ülés időpontjával összefüggésben megadott időpontokat, ám végül egy teljesen más időpontra állította össze a meghívó-tervezetet és küldték ki az ülés anyagát. Még a tagok által elfogadott időponthoz sem tartotta magát.

[28] A 2025. február 21-i FB üléssel kapcsolatban maga ajánlkozott jegyzőkönyvvezetőnek költségtakarékossági szempontok alapján, az ülésről készült kivonat szerint felperest választották meg jegyzőkönyvvezetőnek. Azonban az ülésről készített jegyzőkönyv kivonata nem felelt meg az Ügyrend 14.1. pontjának, nem tartalmazta a jegyzőkönyv szükséges tartalmi elemeit. Egyebekben az Ügyrend nem ismeri a „jegyzőkönyv kivonat” fogalmát, így felperes az Ügyrend alapvető rendelkezéseinek nem felelt meg. Az Ügyrend szerint az ülésről jegyzőkönyvet kell készíteni, melynek tartalmi elemeit maga az Ügyrend határozza meg. Ezzel felperesnek is tisztában kellett lennie. Valóban van olyan kialakult gyakorlat mely szerint kivonat is készül, ez utóbbi azonban nem helyettesíti a jegyzőkönyvet. A kivonat azt a célt szolgálja a gyakorlatban, hogy a határozatokról tájékoztatni lehet az alapján az alapítót, de nem pótolja a jegyzőkönyvet. Felperes, ha tett is olyan indítványt az ülésen, hogy ne készüljön jegyzőkönyv, már azzal is súlyos mulasztást követett el, de a kivonat alapján egyértelmű, hogy nem született olyan felügyelőbizottsági határozat, amely arról rendelkezett volna, hogy az ülésről ne készüljön jegyzőkönyv. Amennyiben lett is volna ilyen határozat, az az Ügyrendbe ütközött volna és beosztásánál fogva magának felperesnek kellett volna felhívni a figyelmet arra, hogy az az Ügyrend szabályaival ellentétes. Az Ügyrend alapján pedig felperes magától is köteles lett volna jegyzőkönyvet és kivonatot is készíteni. Hivatkozott az Ügyrend 13.1. pontjára, mely szerint az FB a napirendi pontok kapcsán véleményét határozatba foglalja, jelen esetben nem született határozat arra vonatkozóan, hogy felperes mentesüljön a jegyzőkönyvkészítési kötelezettsége alól. Ezen túlmenően pedig csak 2025. március 14. napján küldte meg az FB tagoknak a kivonatot, amely szintén nem tartja be a 8 napos jegyzőkönyv elkészítési határidőt, mely az alperesi szervezet felelőssége. E körben nem állja meg a helyét az a hivatkozás, hogy március 3. és 7. napja között 5 napot betegszabadságon volt felperes, mert az FB ülés és a határidő, vagyis március 3-a között összesen 1 munkahete, azaz 5 munkanapja volt, amelynek elegendőnek kellett volna lennie arra, hogy a jegyzőkönyvet – kivonatot –

elkészítse. Az egyébként is három oldalas kivonat nem jelenthetett volna túlzott megterhelést. Azonban a felmondás közlésének napjáig nem lett megküldve a jegyzőkönyv, nem történt meg a jegyzőkönyv aláírása és hitelesítése sem. Felperes nem tett eleget az Ügyrend 14.6. pontjában szereplő kötelezettségnek ezzel. Kitért arra, hogy ha a felperes még ha nincs is tisztában az Ügyrend szabályaival, az addigi gyakorlatból már tudnia kellett volna, hogy a jegyzőkönyv készítése kötelező és annak milyen tartalmi elemei vannak. Mindez a magatartás pedig a munkaszerződés 3.1. pontja szerinti kötelezettségébe is ütközött.

[29] A második okcsoport a felmondásban az adatvédelmi incidens okozása. Kifejtette, hogy felperesnek nem volt jogosultsága a leendő munkavállalók/pályázók kereséséhez, valamint azok jelentkezésével kapcsolatos adatok bekérésére és azok kezelésére. Az SZMSZ VII. fejezet 1.3. pontja szerint ez a HR szervezetének feladata. Az a mappa, amely adatokkal került fel az alperes intranet oldalára, már az elnevezéséből is fel kellett volna tűnnön, hogy minta- dokumentumokat tartalmaz, az ott tárolt dokumentumok nem tartalmazhatnak személyes adatokat. A HR szervezeti egység közreműködését kihagyta a toborzás során, az érintetti hozzájárulás nem állt rendelkezésre, továbbá elmulasztotta az érintett személy (egyéb érdekelt) tájékoztatását a személyes adataira vonatkozóan, így az érintettnek nem volt alkalmja az adatainak kezeléséhez hozzájárulást adni, mely mind sértette a GDPR rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontját, 4. cikk 12. pontját. Mindezek megítélése során a munkáltató súlyosbító körülményként a felperes terhére értékelte, hogy igazgató igazgatóként, szakvizsgázott jogászként tanúsította a fenti magatartásokat.

[30] A toborzás folyamatát tartalmazza a Humánpolitikai Szabályzatok Gyűjteménye, továbbá a HR vezető elektronikus levél útján két alkalommal is küldött tájékoztatást ennek elérhetőségéről, felhívva a figyelmet arra, hogy a toborzásból nem szabad kihagyni a HR-t. Ennek ellenére felperes a hatáskörét túllépve járt el amikor a HR bevonása nélkül kezdeményezett munkavállalói igénybejelentést, és jogosulatlanul rossz helyre töltötte fel a személyes adatokat. Hivatkozott egyebekben a BH 1995.10., BH 2003.211. számú döntésekre.

[31] A joggal való visszaélés körében részletesen előadta, hogy a munkáltató szándéka az volt, hogy egy úgynevezett szakmai műhelyt hozzon létre a mesterséges intelligencia szabályozási rendszerének és ehhez kapcsolódó feladatok kidolgozására. E körben a helyettesével, tanú4ral egyeztetett az ügyvezető, akinek mindenképpen szüksége volt a felperes munkájára e körben, ezért munkakör módosítással, amely munkaszerződés módosítással járt felperest elsősorban ilyen feladatok ellátására alkalmazta volna az alperesi szervezet azzal, hogy a jelenleg ellátott munkakörét pedig valaki más kapja meg. Kockázatsökkentési szempontok alapján döntött úgy az alperesi ügyvezető, hogy a zökkenőmentes munkakör átadás-átvétel érdekében is előbb alkalmazásba veszi felperes utódját, hogy majd mire a felperes munkaszerződését módosítják és át kell adnia a jelenlegi munkakörét, addigra már rendelkezésre álljon az új igazgató az átadás-átvétel zökkenőmentesen történjen. A döntést e körben alperes ügyvezetője hozta meg az SZMSZ és az Alapító Okirat alapján is, döntését azonban tanú4tól kapott információkra alapozta, mely szerint a munkakör módosítás körében októberre már előrehaladottak voltak a tárgyalások tanú4 és felperes között, ezért ebben az időpontban már alkalmasnak tűnt, hogy felvegyék az új Igazgatóság2 igazgatóját, az újonnan alkalmazott tanú5val semmilyen előzetes ismeretségben az ügyvezető nem állt. Első találkozásuk a sikeres állásinterjú követően történt meg. Mindezek alátámasztásául előadta, hogy a szóbeli egyeztetések előrehaladtára tekintettel írásban is tett több alkalommal ajánlatot november 4-e és 13-án munkaszerződés módosításra

a munkakörre vonatkozóan. Ezek a tárgyalások azonban nem vezettek eredményre, annak ellenére, hogy előzetesen a felperes hozzáállása és a kialakult körülmények egyértelműen abba az irányba mutattak, hogy létrejön a felek között a munkaszerződés módosítás. Az alatt az átmenti időszak alatt, míg felperes is ugyanilyen megnevezésű munkakört töltött be tanúsnak nem volt e-szignó aláírása, nem rendelkezett utasítási joggal, nem gyakorolt semmilyen olyan jogkört, amely a jogi- és beszerzési igazgatói munkaköre alapján megillette volna. Nem képviselte az alperest harmadik személyek előtt, az FB tagokkal sem állt kapcsolatban. Vagyis ténylegesen nem jogi- és beszerzési igazgatói munkakört töltött be, hanem valójában az általa valóságban ellátott feladatok alapján jogtanácsosi feladatokat. Hivatkozott e körben a 2015. EI.II.JGY.E.1. szám alatt felállott joggyakorlat elemző csoport jelentésére, mely szerint lényeges, vétkes és jelentős mértékű kötelezettségszegés fennállta esetén általában nem állapítható meg rendeltetésellenes joggyakorlás/joggal való visszaélés.

[32] Az adatvédelmi incidenssel összefüggésben hivatkozott az Infotv. 3. § 26. pontjára, mely sajnálatos módon megvalósult felperes magatartásával összefüggésben. Felperes által felvetett műszaki tartalmú anomáliákra pedig kifejtette, hogy az alperesi informatikai csoport által összeállított tájékoztató alapján kijelenthető, hogy felperes magyar idő szerint 2025. március 19. napján 10:05-kor hozta létre az érintett mappát, az alperes által használt szoftver székhelye szerinti, azaz város3ben lévő idő szerint, ez 2025. március 19-e 02:05 perc volt, vagyis nem telt el 4 óra az e-mail elküldése és a mappa létrehozatala között, illetve abba a file-ok feltöltése között, mert a két cselekmény közel azonos időben történt, csak más időzóna szerinti időpontot rögzített a szoftver. Ennek oka, hogy a sharepoint rendszerben megjelenített időpontok eltérhetnek a helyi Magyarországi időzónáktól, mivel a rendszer alapértelmezetten más időzónát használ, és emiatt előfordulhat, hogy az időbélyegek nem pontosan a helyi idő szerint jelennek meg. Az alperes a Cég2 rendszerét használja, melynek székhelye város3, USA. Az érintett napon város3-ben még nyári időszámítás volt, míg város4ben téli időszámítás. Aznap város4s város3 között 8 óra eltérés volt az időzóna eltérés miatt, tehát a csatolt képen látszik, hogy felperes létrehozta a mappát 02:05-kor, ami Magyarországon a 10:05 percnél felel meg, hiszen város3ben hajnali két óra volt, míg város4ben 10:00 óra. A sharepoint és általában microsoftos megjelenítés egész órákra kerekít és mindig lefelé kerekítve mutatja az időt, tehát amíg 5 óra 59 perc telt el, addig azt látjuk, hogy 5 órával ezelőtt, amit pedig pontosan átlépi a 6 órát, vagyis 06:00:00 a jelzés, akkor változik ez 6 órával ezelőttre. Így volt ez a 37/1. szám alatt csatolt képernyőkép esetében is. Utolsó szerkesztőként a HR vezető nevét mutatja a dokumentumra vonatkozóan a rendszer melynek oka az, hogy a HR vezető – ahogy a levelében írta is – kinyomtatta a dokumentumot mielőtt vitte az ügyvezetőhöz, de ehhez szükségképpen meg kellett nyitnia, amit naplózott a rendszer.

[33] A Microsoft Sharepoint és a teljes Microsoft 365 felhő minden adatot egységesen az úgynevezett UTC szabvány szerint, mint egyezményes koordinált világidőt tárolja a szervereken, ez a rendszer belső órája, amely független attól, hogy a felhasználók fizikailag hol tartózkodnak. Amikor egy felhasználó ránéz a képernyőre, a rendszer ezt a közös UTC időt számolja át a számára olvasható formátumra. Ezt három beállítás befolyásolja:

A szervezeti webhely beállítás, például Budapest UTC + 1, mint webhelyre beállított központi időzóna, továbbá a személyes felhasználói profil, mert minden felhasználó a Microsoft 365 profiljával beállítható időzóna, vagy pedig a gép telepítésekor automatikusan átvett időzónát lehet olvasni. Továbbá befolyásolhatja a rendszer beállítása, mint például a rendszer számítógép aktuális rendszer idejét veszi alapul az automatikus beállításokhoz. Nem lett beállítva időzóna a társaság részéről, ezért automatikusan a város3-i időszámítást használja a

rendszer, mivel alapértelmezetten ezt az időzónát veszi alapul. A sharepoint legtöbb webhely beállítása magyar nyelvű és UTC-08 területi beállítással rendelkezik. Tehát a felhasználó saját gépe, illetve az általa a sharepoint-on látott időbélyeg eltér a sharepoint gyári webhely beállításaitól. A megjelenítés (nyelv és időzóna) felhasználói szinten elkülönül, a rendszer a központi adatbázisban egyetlen univerzális időpontot (UTC) tárol, de ezt minden felhasználónak a saját szemüvegén, vagyis beállításain keresztül mutatja meg. Hogy felperes gépén vagy outlook-jában milyen időpont látszik az kizárólag az ő személyes beállításaitól függ és önmagában nem cáfolja a képernyőfotó hitelességét. A perben bemutatott zipp mappa úgy keletkezett, hogy törlés előtt a HR lementette azt a sharepoint felületről. Tehát a zipp mappa keletkezésének időpontja emiatt mutat későbbi időpontot, mint amikor feltöltésre kerültek a file-ok, de a méretük és a file-ok keletkezési napja miatt releváns. A munkaerőigénylő excel létrehozásának időpontja 2025.03.19., az időpont 02:05 perc, az előbb a fent bemutatott város3-i időzóna szerint, 2 perccel később, tehát 02:07 perckor lett egy módosítás, majd ezt követően a HR vezető 02:21 perckor módosította a file-t, mely technikai módosítás a dokumentum kinyomtatása miatt mely pdf-ben történt. A munkaköri leírás esetében: felperes a dokumentumot ugyanezen a napon 02:05 időpontban hozta létre, ami magyar idő szerint 10:05 perc, 04:22 perckor, azaz magyar idő szerint 12:22-kor egyéb érdekelt⁸ is módosította a verzió előzmények szerint, ez szintén technikai módosítás volt a file mérete, a zippben 2025.03.19. napján keletkezett mappába került tömörítésre, és egyéb érdekelt⁶ munkaköri leírását tömörítette ekkor. 10:11 perckor a HR vezető részére mindezeket megküldte felperes, aki azok közül a munkaerőigény bejelentőt nyomtatta ki 10:21 perckor, amelyről e-mailt is írt. A dokumentumok eltávolításáról a HR vezető értesítette az ügyvezetőt és a megfelelési tanácsadót 16:16 perckor, melyhez csatolta a fentiekben bemutatott tömörített mappát a dokumentumokról. A naplót (logokat) a Microsoft szerverei tárolják, amelyeket csak olvasni lehet, írni nem. A Microsoft szolgáltatási szerződése rögzíti, hogy a Microsoft garantálja az adatok integritását, az adatközpontjai olyan biztonsági tanúsítványokkal rendelkeznek, melyek garantálják, hogy az adatokat manipulációk ellen védik. Így a sharepoint rendszer naplót sem a felhasználók, sem az adminisztrátorok nem tudják törölni vagy módosítani. A sharepoint architektúrájában a létrehozás és módosítás két technikailag elkülönült metaadat-mező, a létrehozó személye a későbbiekben sem változik, a létrehozó az időpontot és a felhasználói fiókot rögzíti, amely file-t mappát a legelső alkalommal a rendszerbe beillesztett, és csak a módosító mezője változhat. A Microsoft Entra ID hitelesítési protokollt használja a Microsoft 365 rendszer, ez alapján minden felhasználói fiók egyedi és szigorúan egy természetes személyhez kötött. A rendszerben megjelenő név kizárólag akkor jelenik meg, ha a felhasználó a saját titkos jelszavával sikeresen bejelentkezett. Technológiailag kizárt, hogy egy felhasználó nevében más valaki, például adminisztrátor tevékenységet végezzen úgy, hogy az a rendszerben az eredeti felhasználó nevével, de az adminisztrátor nyomainak rögzítése nélkül jelenjen meg. Az adminisztrátori tevékenységek külön naplózásra kerülnek. A sharepoint módosításként rögzítheti a rendszerben azt is, amikor valamelyik felhasználó megnyitja az adott feltöltött dokumentumot, például pdf-et generál belőle nyomtatásra. Ha a dokumentum office alkalmazásban nyílik meg, akkor az autosave be van kapcsolva, akkor már a megnyitás is eredményezhet ideiglenes állományváltozást, új verziót, ezáltal módosítva az eddig állapotot. Ez technikailag mentésnek minősülhet, ezáltal megjelenik a módosítás. Mindezek alapján az A/30. számú melléklet 4. és 5. oldalán látható képernyőfotók szerint 2025. március 19-én 15:44-kor készültek és ezeken látszódik, hogy a társaság rendszerében 4 órával azelőtt felperes hozott létre file-okat, illetve mappát. Fentiek alapján a képernyőképeken látható időpontok eltérhetnek. A A/36. szám alatti e-mail a HR vezetőtől az adatvédelmi incidenssel kapcsolatban jelzi, hogy a kérdéses mappa törlésre került. A törlés előtt lementett mappát zipp file-ként küldte a HR vezető az ügyvezetőnek az A/38. számú melléklet szerint. Ennek tulajdonságai (A/46/1. szám alatt csatolva) alapján

megállapítható, hogy az akkor készült, amikor a HR vezető azt küldte. Az A/30. számú melléklet 4. és 5. oldalán, valamint A/47. alatti képernyőképek szerint a tulajdonságokban látszódik, hogy a mappát március 19-én az elküldés előtt nem sokkal hozták létre, amikor is el lettek távolítva a sharepoint-ról. A zipp mappa, ami az A/38. szám alatt csatolt file-okat tartalmazza megegyezik azzal, ami a HR vezető által megküldött e-mailben is látszódik (A/36. melléklet). A felperes által e-mailben megküldött link már nem működik, hiszen el lett távolítva, azonban az A/48. szám alatti képernyőfotón látható elérési útvonal beazonosítható. A felperes által küldött link a file-okat bemutató képernyőfotók (A/30.) 4. és 5. oldalán látható az elérési útvonallal meg is egyezik. A minta dokumentumokhoz való hozzáférés az igénylés megkönnyítése érdekében volt. A felperes által hozzáférhető felületen csak ezek voltak elérhetőek. Ha felperes megnézte volna a mappában található egyéb file-okat is, például „munkaköri leírás minta” elnevezést, akkor is egyértelmű lett volna ez számára. A sharepoint hivatkozott felületéhez valamennyi szervezeti egységnek hozzáférése volt. Az A/49. szám alatti képernyőfotón látszódik, hogy például munkaerőigénylő esetében mely csoportoknak volt hozzáférése, ez a sharepoint szolgáltatási rendszerében a „mindenki a külső felhasználó kivételével” csoport egy beépített rendszerszintű domain-csoport. A Microsoft 365 / sharepoint online környezetben, melyet a Microsoft azért hozott létre, hogy az összes belső felhasználót egyetlen egységes jogosultsági entitásként kezelje, miközben kizárja a külső vendég vagy együttműködő felhasználókat. Tehát ebben a csoportban szerepel minden olyan felhasználó, akinek a szervezet domain nevéhez rendelt fiókja van. A csoportot a Microsoft automatikusan kezeli, azaz rendszergazda sem tud manuálisan kivenni vagy berakni felhasználót.

[34] Hivatkozott arra, hogy felperesnek, mint jogi igazgatónak be kellett volna szerezni az érintett személy (M.B.F.) személyi hozzájárulását is az adatainak kezeléséhez, ezt azonban elmulasztotta. Ez még akkor is igaz, hogyha az interjút, illetve a toborzás megkezdését nem ő, hanem más munkatársak végezték.

[35] A kárigénnyel összefüggésben arra hivatkozott, hogy felperes nem tudta igazolni a perben azt a körülményt, hogy ténylegesen megtette az általa hivatkozott és elszámolni kért utakat (km-eket), sem km óra állásról nincs bizonyítéka, sem útnyilvántartást nem vezetett, így semmilyen módon nem igazolható, csak az állítás szintjén marad bizonyítatlanul a felperes által állított utak és ehhez kapcsolódó megtett km. Az útnyilvántartás, vagy kezdő- és záró km óra állásra vonatkozó adatból nem lehet ténylegesen megmondani, hogy mekkora a felperes által állított kárigény pontos összege. Hivatkozott még e körben kárenyhítési kötelezettség elmulasztására, mert – szemben a kereset állításával – a kár nem a munkaviszony megszűnésekor lett esedékes, hanem akkor, azokon a napokon, amikor bekövetkezett. Azonban felperes nem kérte az autót a munkáltatótól, semmilyen egyeztetést nem tett ez ügyben, pedig ez kárenyhítési kötelezettsége körében terhelte volna, ehelyett kivárt és negligens magatartást tanúsított.

[36] A 2025. január 6-i munkáltató figyelmeztetésre vonatkozó kérelmet szintén elutasítani kérte. Ennek egyik indokaként azt adta elő, hogy a munkáltatói figyelmeztetés vizsgálata okafoggyottá vált egy olyan ügyben, ahol a felek között megszűnt a munkaviszony és ennek visszaállítására sincs mód. Hivatkozott továbbá arra, hogy a figyelmeztetés nem hátrányos jogkövetkezmény. Az Mt. 56. § szerint ezen okból a 287. § (1) bekezdés c) pontja alapján nem is lehet megtámadni bíróság előtt. A felperes által állított jogszabályellenes szoftverhasználatra vonatkozóan pedig az adta elő, hogy a kiberbiztonságról szóló törvény és annak végrehajtására vonatkozó kormányrendeletek a munkáltatói intézkedés jogszerűségével

nincsenek összefüggésben. Ezt meghaladóan a kiberbiztonsági törvény (2024. évi LXIX. törvény) 1. § b) alapján a törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a többségi állami befolyás alatt álló azon gazdálkodó szervezetekre, amelyek a kis- és középvállalkozásokról fejlődésük támogatásáról szóló törvény szerint meghaladják a középvállalkozásokra vonatkozó küszöbértéket. Alperes azonban ezt az értéket nem haladta meg, a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény 3. § (1) bekezdése alapján, így nem tartozott akkor még a kiberbiztonsági törvény hatálya alá. Fenntartotta a figyelmeztetésben foglaltakat, hogy az alperesi társaság többször is utasította és felhívta felperes figyelmét arra, hogy a Click-Up-ot használni kell.

Perköltségre a felszámítás alapján, a megbízási szerződése szerinti mértékben tartott igényt.

Az elsőfokú bíróság határozata

[37] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 613.458 forint kártérítést, ezen összeg után kamatot, 4.140 forint költségtérítést. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[38] A felperes elsődleges kereseti kérelemként, anyagi pervezetést követően is a joggal való visszaélést jelölte meg. Azonban az ügyben irányadó 5/2017 (XI.28.) KMK vélemény 1/ és 3/ pontja szerint a joggal való visszaélés tilalmának megsértése akkor állapítható meg, ha valamely alanyi jog gyakorlása formálisan jogszerűen történt. Ezért valamely joggyakorlás nem lehet tételes jogszabályba ütközés miatt jogellenes és egyben a joggal való visszaélés tilalmába ütköző. A több jogcímre történő egyidejű hivatkozás esetén a bizonyítási eljárás során nem a kereseti kérelem sorrendjében előadottak határozzák meg a jogellenességi okok vizsgálatát. Előbb a tételes jogszabályba ütközés, majd – amennyiben diszkriminációra történő hivatkozás is volt – az előbbi alaptalansága esetén az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) szerinti bizonyítás lefolytatását követően, az emiatti megalapozatlanság megállapítása után van lehetőség az általános magatartási követelmények: a joggal való visszaélés, az együttműködési kötelezettség, a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelménye megsértésének vizsgálatára. A bíróság tehát elsődlegesen először a felmondás világosságát, valóságát és okszerűségét vizsgálta.

[39] Az értékelt tanúvallomásokról a bíróság rögzítette, hogy tanú4 tanú nem tekinthető elfogulatlan tanúnak, saját nyilatkozata szerint keresetlevelet, válasziratot látott az ügyben. Ugyanígy tanú5 sem, aki igazgató-ként saját vallomása szerint tudomása volt a perről, látott iratokat, nem is tudta felsorolni, hogy miket. tanú6 Mónika tanú szintén úgy vallott, hogy bár peres iratokat nem látott, de szóban megkérdezték a véleményét, hogy az ügyvédi iroda által a perről készített feljegyzésben foglaltakkal egyetért-e. Mindezek alapján ennek a három tanúnak a vallomását a bíróság csak annyiban vette figyelembe, amennyiben egyezett egyéb, elsősorban okirati bizonyítékokkal.

A felmondás világosságának, valóságának és okszerűségének vizsgálata

[40] Az Mt. 52. § szerint (1) A munkavállaló köteles

c/ munkáját személyesen, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint végezni, d) a munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani.

[41] A perben nyilatkozattevő alperes érdeke és terhe volt bizonyítani a felmentésben, írásbeli figyelmeztetésben foglaltak valóságát, okszerűségét a kereseti vitatás mentén a 7. sz. jegyzőkönyv, továbbá a 18,26,40. sz. jegyzőkönyvekben foglalt anyagi pervezetés alapján.

[42] Az MK 95. sz. állásfoglalás szerint a felmondási indok valóságának követelménye azt jelenti, hogy a tényeknek meg nem felelő indokolás esetén a munkáltatói felmondás eleve nem fogadható el. A felmondási oknak azonban valósága mellett egyszersmind okszerűnek is kell lennie. A tényeknek megfelelő felmondási indok okszerűségéből lehet ugyanis megállapítani azt, hogy az adott esetben a munkavállaló munkájára a munkáltatónál a felhozott indok következtében valóban nincs szükség, az okszerűsége teszi megalapozottá azt a munkáltatói nyilatkozatot, amelynek célja a munkaviszony megszüntetése. Nem elegendő tehát a munkáltatói felmondáshoz az az egyébként tényszerűen fennálló indok, amelyből elfogadhatóan nem lehet arra következtetni, hogy miatta a munkavállaló munkájára a munkáltatónál a továbbiakban nincs szükség. Nem szükséges azonban a felmondási ok részletes leírása, hanem a körülményekhez képest elegendő az ok összefoglaló megjelölése is. Ez utóbbi követelményeknek a felmondás szövege megfelelt, mivel tartalmazta az FB ülésekre előkészítésére vonatkozó összefoglaló megállapítást, továbbá, hogy a február 21-i ülésről nem készült jegyzőkönyv a felmondásig. Az adatvédelmi incidenssel összefüggésben is annak időpontját, annak munkáltató sérelmezett magatartást, és annak értékelését, melyekből megállapítható, hogy miért nincs szükség a felperes munkájára. A bíróság megjegyezte, hogy felperes az adatvédelmi incidens körében arra hivatkozott, hogy „nem érti”, ez azonban nem arra vonatkozott, hogy nem tudja melyik magatartásáról van szó, hanem hogy nem érti, hogy mi volt ezzel a munkáltató problémája. Ez utóbbit a felmondás tartalmazza: az, hogy olyan helyre kerültek fel a felperes magatartásával összefüggésben egy új belépő adatai (sharepoint intranet általános, azon belül operatív divízió, azon belül HR és azon belül a személyi ügyekben), mely az összes munkavállaló által hozzáférhető.

[43] A felmondás két okcsoportra hivatkozott, az első a felügyelő bizottsági ülések összehívásához kapcsolódó nem megfelelő szervezéshez, koordinációhoz kapcsolódott, a második az adatvédelmi incidenshez. A bíróság megjegyezte, hogy felperes hivatkozása az „időszerűsége” nem volt értelmezhető. Az Mt. az azonnali hatályú felmondás esetében határoz meg határidőt, azonban a perbeli esetben nem erről, hanem felmondásról volt szó. Ezt meghaladóan pedig a munkáltató egy folyamatra – hibák sorozatára – is hivatkozhat, mely szerint egy vagy néhány közülük még nem alapozza meg a felmondást, az összességük azonban igen. A perbeli esetben is tartalmában ez történt, hiszen a február 21-i FB ülés után – a kivonat március 11-i megküldésével – még nem került sor felmondásra, az az adatvédelmi incidens után jött létre. Ahogy a döntéshozó ügyvezető is nyilatkozott, hogy az adatvédelmi incidens után jutott arra a meggyőződésre, hogy szükséges a felperes jogviszonyának megszüntetése az alábbiakban részletezettek szerint.

[44] A felmondásban megjelölt első okcsoporttal, vagyis az FB ülések előkészítésével kapcsolatos állításaival összefüggésben a bíróságnak nem arról kellett döntenie, hogy az FB ülések összehívása megtörtént-e, hogy végül minden a rendelkezésre állt-e az ülések megtartásához, hanem arról, hogy az alperes azt állította, hogy az előkészítés során problémák merültek fel és nehézkes volt. Erre tekintettel azt kellett vizsgálni a felmondás és az ellenkérelemben kibontottak alapján, hogy az így elvégzett munka hibákat, hiányosságokat tartalmazott-e, és azok milyen megítélés alá esnek.

[45] Kitért arra a bíróság, hogy a feladat és felelősség kifejezések nem szinonimái egymásnak ellentétben a kereset szóhasználatával. A bíróság osztotta felperesnek azt az állítását, hogy a igazgató feladata a koordinálás e körben, de ez azt jelenti, hogy az igazgatóság feladat ellátásáért felelőiséget az igazgatónak kell vállalnia, azonban az összes feladat elvégzése nem kizárólag az igazgató, hanem nyilván valóan a szervezeti egység alkalmazottainak a feladata az igazgatói utasítások szerint. Azonban maga felperes úgy nyilatkozott, hogy egyéb érdekeltl távozását követően az FB ülések előkészítésére vonatkozó igazgató feladatokat ő vette át, ezért ebben a körben a feladat és felelősség is egybe esett. Nem volt továbbá annak jelentősége, hogy egy-egy szakmai előkészítés a igazgató-hez tartozott-e vagy sem, kinek az aláírása volt hozzá szükséges, hanem annak volt jelentősége, hogy minden szakmai anyagot aláírással együtt megfelelő időben és ütemben koordináljon az előkészítés során a igazgató és juttassa el az FB elnökéhez. A felmondás szövege is tartalmában erre hivatkozik.

[46] Az Ügyrend 17. pontja, az SZMSZ VII.1.2. pontja szerint felperes koordinálja a felügyelőbizottság ülésének előkészítését, közreműködik azok lebonyolításában, a jogi- és beszerzési iroda főbb feladatai közé tartozik, hogy koordinálja a felügyelőbizottsági ülések előkészítését, lebonyolítását. 13.1. pont szerint a felügyelőbizottság a napirendi pontok kapcsán (kivéve az ügyrendi kérdéseket, illetve tájékoztató jellegű napirendi pontokat) véleményét, jelentését határozatba foglalja. Az alperes állította, felperes nem vitatta, hogy e körben az alapító okirat 10. pont és az Ügyrend alapján a feladatok: az ülés napirend-tervezetének kialakítása, szakmai területről érkező javaslatok koordinálása, a napirend-tervezet kialakulását követően minden szakmai terület elkészíti az előterjesztéseket és határozati javaslatokat, amelyekkel együtt összeáll egy napirend, ezzel párhuzamosan meg kell keresni az ülésekre meghívott személyeket és egyeztetni kell velük az időpontokat. Ezen koordinációs feladatért is felperes felelt. Az időpont kitűzését követően pedig egyeztetni kell a napirendi pontokat és az előterjesztéseket az alapítóval, majd készíteni kell egy meghívó-tervezetet, amelyet minden előterjesztéssel és melléklettel együtt meg kell küldeni az FB elnökének az Ügyrend 10.5. alapján. A meghívó tartalmi kellékeit az Ügyrend 10.8. pontja tartalmazza, ezért a koordinációs tevékenységért szintén a igazgató felelt. A 14. pont szerint a felügyelőbizottság üléseiről jegyzőkönyv készül, a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell többek között a felügyelőbizottság ülésén elhangzottakat, a vita lényegét, az egyes napirendi pontokhoz, illetve egyéb, a felügyelőbizottsági ülés tekintetében releváns témához kapcsolódóan elhangzott indítványokat, felszólalásokat, állásfoglalásokat, egyéb lényeges körülményeket. A jegyzőkönyv javítással kapcsolatos koordinációt a jegyzőkönyvvezető végzi a kialakult gyakorlat szerint. A jegyzőkönyv aláírásának megszervezése szintén a igazgató felelősége volt.

2024. november 18-i felügyelőbizottsági ülés előkészítése

[47] Az erről készült jegyzőkönyv tartalmát nem vitatta a felperes, csak arra hivatkozott, hogy még az ülés megtartása előtt, „összehívási időn belül” végül továbbított minden szükséges adatot. Azonban alperes ezt nem vitatta, ahogy a felügyelőbizottság elnöke sem – aki az FB összehívását végzi – hanem arra hivatkozott, hogy a koordinációs és előkészítő feladatok ellátása során a igazgató nem a korábban megszokott, illetve az FB által elvárt pontossággal, alapossággal végezte a munkáját. A bíróság megjegyezte, hogy a november 18-i jegyzőkönyv szerint : ” a végső kedvezményezettek jogviszonyának felülvizsgálatáról” című dokumentum 1. sz. mellékletét az FB az ülés megkezdéséig nem kapta meg, amit felperes sem vitatott. Ez önmagában ellentmond annak a felperesi állításnak, hogy végül mindent elvégzett – megküldött – a felperes. A meghatározott dokumentumon kívül általánosságban is utal az elnök arra, hogy az előterjesztések esetén több dokumentumból is hiányzott annak melléklete, melyet a kereset szintén nem vitatott.

[48] A csatolt e-mail folyamból megállapítható volt, hogy a felperes által javasolt három időpont: november 18-a délután, november 20-a délelőtt és november 21-e délután volt, (november 5-i e-mail 08:25) de végül eltérő időpontra szervezte az FB ülést felperes (november 6-i e-mail 15:22): november 18-ának délelőtt 10:00 órája. tanú3 FB elnök tanúként vallotta, hogy aznap emiatt a minisztériumi elfoglaltságait át kellett szerveznie, továbbá egyéb érdekelt2 november 6-án délután 17:29-kor küldött e-mailjében szintén csodálkozását fejezte ki, hogy aznap délutánra volt a javaslat. Vagyis valóban nem a tagokkal egyeztetett időpontban, hanem egy attól eltérő időpontra készítette elő és szervezte meg az FB ülést felperes.

[49] Ezt meghaladóan, november 6-án délután 18:05-kor küldött e-mailjében az FB elnöke a megkapott előkészítő anyagot átnézve 6 pontban fogalmazta meg a problémákat, melyek közül a hiányzó okiratokra vonatkozóakat hangsúlyosabban vett figyelembe a bíróság. Ezek: a 4. előterjesztés melléklete (érdemi része) hiányzott, ugyanúgy az 1. és 3. számú előterjesztés. Az ülésről készült jegyzőkönyv rögzíti, hogy a gyűlés megtartásának időpontjában nem lett csatolva a száml1 számú Alapító Határozat melléklete, továbbá a „Jelentés a végső kedvezményezettek jogviszonyának felülvizsgálatáról” című dokumentum 1. számú melléklete. Mindebből azt lehetett megállapítani a november 6-i e-maillal összevetve, hogy az e-mail felhívása ellenére ezeket felperes az ülés napjáig nem küldte meg az elnöknek.

[50] A felperes november 6-án 15:22 perckor küldött e-mailjében úgy fogalmazott, hogy mellékelten megküldi a soron következő FB ülés meghívóját, előterjesztéseit, azok mellékleteivel együtt, melyre 15:56 perckor az FB elnöke úgy reagált, hogy nem érti, hogy ez most az ülés meghívója, vagy csak előzetes tájékoztatás. Még aznap, 16:37 perckor írt felperesi válasz tisztázta a helyzetet, hogy a felügyelőbizottsági ülés összehívása az FB elnök hatásköre. Alperes ezt akként értékelte, hogy felperes nem tudta, hogy az ülések összehívása az FB elnökének feladata, azonban a bíróság ebben nem értett vele egyet. A meghívó szövegének, illetve dokumentumok előkészítésének feladata is a igazgató-hez tartozott. tanú3 tanúként azt vallotta, hogy maga kinyomtatva, aláírva szkennelte be a meghívót és azzal hívta össze az FB ülést, tehát mindenképpen megállapítható, hogy a korábbi gyakorlatnak megfelelően, az Ügyrend szabályai szerint nem számított és nem kellett összehívásnak

tekinteni ezt az e-mailt. Azonban a meghívó szövegének és dokumentumának szerkesztése hozzátartozott az előkészítéshez, melynek a felperes által vezetett szervezeti egység eleget is tett. A bíróság annak sem tulajdonított különösebb jelentőséget, hogy egy dokumentum file nevében egy régi előterjesztéshez kapcsolódó név szerepel, ez lehet elírás is, ebből még nem vonható le hanyag munkavégzésre vonatkozó következtetés.

2024. december 11-i felügyelőbizottsági ülés előkészítése

[51] 2024 december 4-én tanú3 emailben tájékoztatja a felperest, hogy nem kapta meg az 1. napirendi ponthoz tartozó előterjesztést, továbbá kérte, hogy a tulajdonos által aláírt, az Minisztérium1 által igazolt előterjesztéseket küldje meg a felperes. A felek között nem volt vita abban, hogy erre vonatkozó kötelezettséget az Ügyrend nem fogalmaz meg - hogy előzetesen az előterjesztésekhez a hozzájárulást a tulajdonostól be kellene szereznie a igazgató-nek - ezért ezt a bíróság nem tekintette a hanyag munkavégzés körébe tartozó kérdésnek. Azokat a tényeket, amelyeket a jegyzőkönyv maga rögzít viszont már értékelte e körben. A jegyzőkönyv 5. oldal alulról 2. bekezdésben szintén az FB elnöke kérte, hogy az előterjesztések, amennyiben excel táblát tartalmaznak, abban az esetben úgy kerüljenek megküldésre, hogy a cellák teljes tartalma lehetőség szerint mindenhol látszódjon, amiből azt a következtetést lehetett levonni, hogy amit megküldött a felperes, abban nem látszódott a cella teljes tartalma. Vagyis kétséges, hogy felperes valójában a melléklet olvashatóságát, kezelhetőségét ellenőrizte-e. Ugyanezen jegyzőkönyv 6. oldal alulról 3. bekezdése szerint pedig rögzíti az FB elnöke, hogy a 7. napirendi ponthoz előterjesztés nem lett csatolva. Ez önmagában ismét ellentmond annak a felperesi állításnak, hogy az FB ülést megelőzően végül minden anyagot megküldött, ami szükséges volt.

[52] Ugyanezeket erősítette meg az FB elnökének, tanú3nak a tanúvallomása is (35.sz. jkv.6-9. old.) A tanú vallotta, hogy a november 18-i ülés előtt a felperes által felajánlott időpontokról egyeztetett a másik két FB taggal, azonban amikor felperes a felajánlott három időponttól eltérően egy negyedik időpontra készítette el a meghívót, ez ismételt egyeztetést és legalább neki és egy másik FB tagnak a programjai átszervezését jelentette, mely a munkavégzést hátráltatta. Vallott arról is, hogy a korábbi alperesi gyakorlattal ellentétesen felperes szervezésében előfordult, hogy 8 levélben kapták meg az FB üléshez kapcsolódó anyagokat és nem is azonos alkalommal, mely jelentősen nehezíti az ülésre való felkészülést. Ez pedig nem csak az elnök, hanem a többi tag munkáját is rendkívül nehezítette. A tanú a problémákról szóban egyeztetett néhány alkalommal az FB elnöke az ügyvezetővel.

A 2025. február 21-i FB ülésről készült jegyzőkönyv kivonat

[53] E körben a felperes érvelése kettős volt, egyrészt formai, másrészt pedig tartalmi elemekre hivatkozott és összességében azt állította, hogy a jegyzőkönyvi tartalomnak megfelelő az okirat, amit készített az ülésről az Ügyrend 14.1. pont és 14.2. pont alapján. Míg alperes arra hivatkozott, hogy az Ügyrend alapján jegyzőkönyvet lehet csak készíteni, jegyzőkönyv kivonatot az Ügyrend nem ismer, a felperes azzal érvelt, hogy határozatot hozott

az FB ülés arról, hogy hozzájárulnak ahhoz, hogy a jegyzőkönyv helyett jegyzőkönyv-kivonat készüljön összefoglaló tartalommal. Ennek alátámasztásául hivatkozott a perben be nem mutatott hangfelvételre is, ahol az általa feltett kérdésre állítása szerint mindhárom résztvevő beleegyezően nyilatkozott, egyéb érdekelt⁹ FB tag pedig mindezt összegezte. Előadta, hogy az okiratokat a polgári törvénykönyvről szóló 2013.évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szabályai alapján nem megnevezésük, hanem tartalmuk szerint kell elbírálni és minden releváns felszólalás, illetve hozzászólás témánként szerepelt a kivonatban, így megfelelt a jegyzőkönyvi tartalomnak is. Mindazonáltal nem kellett megfelelnie a jegyzőkönyvi tartalomnak, hiszen attól egyhangú szavazattal eltért az FB aznapi ülésén a felügyelőbizottság. A bíróság fontosnak tartja kiemelni, hogy a jegyzőkönyvvezetést felperes végezte aznap.

[54] A bíróság elfogadta felperes azon hivatkozását, hogy március 3-a és 7-e között beteg volt, ezért a 8 napos írásba foglalási határidőt tartani nem tudta. A munkaképtelensége tényét alperes sem vitatta. Azonban a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a felperes által készített kivonat nem felelt meg a felperes által állított kritériumoknak sem. A kivonat 2. oldal 3. napirendi pont első bekezdés utolsó monda azt tartalmazza „A prezentációt az ügyvezető felügyelőbizottsági tagjai számára megküldi, így annak részletezésétől a jelen jegyzőkönyv kivonat eltekint.” A 3. számú napirendi pont alapján ez tartalmazta a társaság ügyvezetőjének beszámolóját az elmúlt időszak főbb eseményeiről. Azzal, hogy a kivonat csak egy utalást tett egy további dokumentumra nem valósul meg az a kritérium, hogy felidézhető legyen, hogy mi hangzott el ott pontosan, miről beszélt az ügyvezető. Ennek az ezt követő francia bekezdések szerinti felsorolás sem felelt meg: az 5. francia bekezdés szerint „egyes programok vázlatos érintése (például weblap program)” szintén a téma beazonosítására nem alkalmas, ahogy az ezt követő összefoglalás sem „Továbbtámogatási projektekből keletkező értékvesztés problémaköre”. Vagyis azzal, hogy maga a kivonat egy a kivonathoz nem csatolt további okiratra, mint prezentációra utal, ami elhangzott, továbbá a két további megfogalmazás az ügyvezető előadásáról még összefoglalóan sem alkalmas arra, hogy visszaidézhető legyen, hogy milyen témáról, miről beszélt az ügyvezető ennek a napirendi pontnak a megtárgyalása során. Mivel a kereset saját állításának sem felelt meg a jegyzőkönyv kivonat, ezért további vizsgálatot ez nem igényelt. A bíróság azonban megjegyzi, hogy az Ügyrend 14.2. pont szerint valóban a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni a felszólalásokat, indítványokat és állásfoglalásokat, ezek nyilvánvalóan a kivonatban nem történtek meg, ha csak a fent részletezett három tételt értenénk is alatta.

[55] Maga felperes hivatkozott arra, hogy az FB egyhangúlag hozzájárult ahhoz, hogy jegyzőkönyv helyett tartalmat összefoglaló jegyzőkönyv kivonat készüljön, azonban felperes, aki a jegyzőkönyvvezető és írásba foglalo volt, ezt a határozatot nem rögzítette. Ha ez valóban így volt ez már önmagában lényeges hiányosság, illetve szintén nem felel meg sem a jegyzőkönyv, sem a felperes által részletezett kivonat tartalmi követelményeinek sem. Ezzel összefüggésben az FB elnöke, tanú³ vallotta, hogy az FB ülésen mindig sorszámozott határozat készül arról, amikor elfogadja az FB ülése a jegyzőkönyvvezetőjének hitelesítőjének és aláírójának személyét. Azonban arról szóló határozat, hogy kivonat készüljön ne jegyzőkönyv, nincs rögzítve a kivonatban. Felperes e körben azzal érvelt, hogy az Ügyrend 13.1. alapján nem is kellett határozatot hoznia az FB-nek arról, hogy kivonat készül az ülésről, mert ügyrendi kérdésben nem szükséges a határozathozatal. A bíróság ugyanakkor értékelte az FB eddigi gyakorlatát is, mely szerint határozatot hozott a jegyzőkönyv készítésére vonatkozó körülményekkel összefüggésben is, mely éppen az ehhez hasonló helyzetek elkerülését célozta. Ez a gyakorlat a felperes előtt is ismert volt. A

legfontosabb szempont azonban az, hogy a kivonat azért hiányos, mert abból nem idézhető fel, hogy ezen a helyen (3. napirendi pont) az ügyvezető pontosan mi mindenről tájékoztatta az FB-t, ahogy a prezentáció tartalmát sem tartalmazza, így pedig nem visszaidézhetők az itt elhangzottak. Mindezekre tekintettel nem lett volna szükséges a hanganyag meghallgatása – bár a perben ezt végül felperes nem nyújtotta be – sem egyéb érdekelt⁹ tanúkenti meghallgatása, mivel a kereset szerinti állításoknak sem felelt meg a kivonat, illetve maga felperes nem rögzítette a kivonatban annak tényét, hogy a jelenlévők hozzájárultak-e, hogy kivonat készüljön jegyzőkönyv helyett. Az FB ülések összehívására vonatkozó koordinációt illetően a fenti felperesi magatartások tehát valóban nem feleltek meg az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltaknak – a felmondás ezen része valós és okszerű – azonban önmagában ez még nem alapozta meg a felmondást.

Adatvédelmi incidens

[56] Felperes a per során többször is módosította az ezzel kapcsolatos álláspontját. Állította, csatolta is az erre vonatkozó e-mailt, hogy január 28-án csatolt file-ként a HR vezető részére már megküldte a munkavállaló adatait. Nem volt megállapítható, hogy mikor ezeket az adatokat továbbította ellenőrizte-e, hogy kollegái beszerezték-e az adatai kezeléséhez, továbbításához az érintett hozzájárulását, a becsatolt email-nek pedig nem volt melléklete az erre vonatkozó nyilatkozat. Mikor pedig felperes továbbította a személyes adatokat ő sem tett ezügyben intézkedést, erre a perben sem hivatkozott. Ezt meghaladóan a március 19-én is történt személyes adatok továbbítása, vagyis összesen két alkalommal, a felmondás azonban csak a második, március 19-i események és az az által állított adatvédelmi incidensre hivatkozott, így a bíróság is ezt vizsgálta.

[57] Az Európai Parlament és a Tanács 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (a továbbiakban: GDPR rendelet) 4. cikk 2. pont szerint „adatkezelés”: a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés. 10. „harmadik fél”: az a természetes vagy jogi személy, közhatalmi szerv, ügynökség vagy bármely egyéb szerv, amely nem azonos az érintettel, az adatkezelővel, az adatfeldolgozóval vagy azokkal a személyekkel, akik az adatkezelő vagy adatfeldolgozó közvetlen irányítása alatt a személyes adatok kezelésére felhatalmazást kaptak. 11. „az érintett hozzájárulása”: az érintett akaratának önkéntes, konkrét és megfelelő tájékoztatáson alapuló és egyértelmű kinyilvánítása, amellyel az érintett nyilatkozat vagy a megerősítést félreérthetetlenül kifejező cselekedet útján jelzi, hogy beleegyezését adja az őt érintő személyes adatok kezeléséhez. 12. „adatvédelmi incidens”: a biztonság olyan sérülése, amely a továbbított, tárolt vagy más módon kezelt személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítését, elvesztését, megváltoztatását, jogosulatlan közlését vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményezi.

[58] A 2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról (a továbbiakban: Infotv.) 3. § 7. pontja szerint hozzájárulás: az érintett

akaratának önkéntes, határozott és megfelelő tájékoztatáson alapuló egyértelmű kinyilvánítása, amellyel az érintett nyilatkozat vagy az akaratát félreérthetetlenül kifejező más magatartás útján jelzi, hogy beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adatok kezeléséhez. 9. pont szerint adatkezelő: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely – törvényben vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott keretek között – önállóan vagy másokkal együtt az adat kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja. A 11. pont alapján adattovábbítás: az adat meghatározott harmadik személy számára történő hozzáférhetővé tétele. 26. pont szerint pedig adatvédelmi incidens: az adatbiztonság olyan sérelme, amely a továbbított, tárolt vagy más módon kezelt személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisülését, elvesztését, módosulását, jogosulatlan továbbítását vagy nyilvánosságra hozatalát, vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményezi;

[59] A felperes vitatta az alperes által e körben csatolt képernyőfotók, illetve sharepoint rendszerből kinyert adatokat arra hivatkozva, hogy ezt az alperes manipulálhatta, ezeknek eredetiségét sem maguk az adatok tartalma, sem pedig a benyújtás körülményei nem igazolják. Azonban alperesnek az e körben adott részletes műszaki tájékoztatását érdemben nem vitatta. Ezek alapján nem vitatott volt és így megállapítható, hogy sharepoint rendszerben megjelenített időpontok a magyarországi felhasználó képernyőjén eltérhetnek a rendszer alapértelmezett időzónájától, mely a város3-i időzónához igazodik. 8 óra a két időzóna közötti eltérés, ezért jelentek meg az adatok a város3-i idő szerint a sharepoint rendszer bizonyos adataiban 2 órával, ugyanakkor a magyarországi felhasználó számára láthatóan 10 órával kezdődő időpontokban. Ezt meghaladóan a felek között abban volt eltérés az adatok értékelését tekintve, hogy a megnyitás módosításként van naplózva, de ez módosítást is jelentett-e, vagy egy nyomtatás miért kell, hogy megjelenjen módosításként, illetve mikor megnyitották nyomtatás céljából az adott file-t az miért eredményezett különbséget a megnyitás előtti és utáni file méretében. Ennek tisztázására a bíróság kérdésére azonban felperes a 49. számú jegyzőkönyv 2. és 3. oldalán úgy nyilatkozott, hogy 19-én egyéb érdekelttől egy linket kapott, amelyet megnyitott, beleírta a szükséges adatokat, majd azt becsukta. A 3. oldalon: „Én kaptam egy linket, hogy nyisd ki, töltsd ki és csukd be. Ennek eleget tettem.” Ebből egyértelműen megállapítható volt, hogy a kérdéses linkbe felperes beleírt azzal a szándékkal, hogy az abban lévő adatállományt módosítsa, majd becsukta. Tartalmában arra hivatkozott, hogy nem volt tudomása arról, hogy ezzel mentés is történt a link adataiban, ezzel párhuzamosan kezdettől fogva fenntartotta azt a hivatkozást, hogy a sharepoint használatára ő semmiféle oktatásban nem részesült, azt tanú6 HR vezető tartotta az új belépőknek, azonban ő később érkezett a munkáltatóhoz, mint felperes. Ezt meghaladóan munkáltatói utasítás vagy szabályzat, egyéb elérhető műszaki leírás sem állt a rendelkezésére, így nem tehető felelőssé azért, hogy miközben ezt a linket kitöltötte nem volt tisztában azzal, hogy mibe ír bele, hogy az adatok valójában hova kerülnek és mi történik velük. A bíróság azonban nem ebben látta a kérdés lényegét. A felmondás is végig arra hivatkozik, hogy felperes személyes adatokat nem megfelelő módon kezelt. A bíróságnak nem abban kellett döntenie, hogy felperesnek volt-e elegendő tudomása a sharepoint használatához, erre vonatkozóan kapott-e és ha igen erre is kiterjedő oktatást, volt-e erre vonatkozó munkáltatói utasítás, használati utasítás, hanem azt kellett vizsgálni, hogy az általa betöltött pozícióhoz képest a tőle elvárható gondossággal, szakmai hozzáértéssel kezelte-e az új belépő személyes adatait.

[60] A felperes nyilatkozata alapján megállapítható volt, hogy a kapott linket felperes megnyitotta, kitöltötte és becsukta. Ebből az is megállapítható volt, hogy a tőle elvárható gondosság ellenére nem vizsgálta, hogy az új belépő személyes adatainak kezeléséhez, továbbításához a HR-nek (harmadik személynek) a törvényi feltételei fennállnak-e, függetlenül attól, hogy nem ő interjúztatta ezt a személyt. E körben azt kellett volna vizsgálnia, hogy van-e ehhez hozzájáruló nyilatkozata az érintettnek, és ha nem ismeri a sharepoint rendszerét akkor az adattovábbítás pontosan hogyan és hová fog történni. Ez utóbbiban kérhetett volna segítséget is. Azonban ezeket nem vizsgálta, hanem – saját elmondása szerint – a linket megnyitotta, kitöltötte majd becsukta. A per során egyértelműen megállapítható volt, hogy valójában nem volt tudomása arról, hogy mi az pontosan, amit kitölt az új belépő adataival és azok valójában hova kerülnek. Azonban az általa betöltött pozícióhoz fűződő általános társadalmi közbizalom, az Mt. 52. (1) bek. c) szerinti az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint a jogi igazgatónak, amikor személyes adatokat továbbít, vagy kap ennek tényét és szenzitivitását fel kellett volna ismernie, és körültekintően eljárni. Mivel maga nem részesült oktatásban a sharepoint használatával összefüggésben, ezért ezt is figyelembe kellett volna vennie, mielőtt harmadik személynek továbbította a személyes adatokat. Ezért nem csak arról kellett volna meggyőződni, hogy az adatok, amiket majd a munkáltató ezután kezel, illetve ő most továbbít ehhez a szükséges felhatalmazás rendelkezésre áll-e, hanem arról is, hogy pontosan kinek és hova küldi el függetlenül attól, hogy az linkben vagy e-mailben, vagy bárhogyan történt. Ennek az elvárásnak azonban nem felelt meg a felperes. Mindezek alapján a bíróság alaposnak találta ezt a felmondási okot – valós és okszerű – mely egyébként önmagában is megalapozta volna a felmondást. Tekintettel arra, hogy a bíróság a felmondás világosságát, valóságát és okszerűségét állapította meg, ezért vizsgálni kellett a joggal való visszaélés hivatkozását.

Joggal való visszaélés vizsgálata

[61] A felperes e körben arra hivatkozott, hogy felmondása nem az abban foglaltak miatt jött létre, hanem, mert az alperesi ügyvezető az ő pozícióján tanú5n kívánta foglalkoztatni és ehhez felperest el kellett távolítania.

[62] A bíróság erre vonatkozóan anyagi pervezetést adott több alkalommal is, és a korábban kifejtettek szerint ennek a kérelemnek a vizsgálatára azt követően került sor, hogy a felmondás tételes jogba való ütközése nem volt megállapítható.

[63] A bíróság e körben a döntéshozatal folyamatát, az abban résztvevők motivációját vizsgálta a jegyzőkönyvbe foglalt anyagi pervezetés szerint. Azt kellett vizsgálni, hogy a felmondás az abban foglaltakkal vagy pedig a felperes által állítottal áll-e oksági kapcsolatban. Az alperes az SZMSZ-el összefüggésben nyilatkozott arról, hogy a döntést az ügyvezető egyszemélyben hozta meg a jogviszony megszüntetéséről. Az ügyvezető pedig meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy ebben tanú4 információira támaszkodott. Az alperesi tényállítás az volt, hogy a felperessel folyamatosan zajlott már nyártól kezdve a munkakör módosítására vonatkozó egyeztetés, és az volt a terv, hogy az MI hazai szervezetrendszeréhez kapcsolódó jogszabályi háttér kialakítása legyen a fő feladata, amelyet egyébként részfeladatokban a igazgató-s munkaköri feladatai mellett folyamatosan ellátott.

Az ügyvezető arra hivatkozott, hogy ő maga személyesen nem, azonban a helyettese, tanú4 egyeztetett folyamatosan a felperessel és októberre már annyira előrehaladtak voltak ezek az egyeztetések, hogy úgy ítélte meg, hogy itt az ideje, hogy a felperes utódjáról gondoskodjanak. Elmondása szerint ennek elsősorban kockázatcsökkentés volt a célja, hogy ne kerüljön az alperesi szervezet abba a helyzetbe, hogy felperes munkakört módosít és a igazgató igazgatói pozíciója betöltetlen marad. E körben tanú4t kérte tanúként meghallgatni.

[64] A bíróság a tanú vallomása alapján azonban – annak figyelembevételével, hogy a tanú elfogulatlanak nem volt tekinthető – ezt nem tudta megállapítani. tanú4 végig tagadta, hogy ebben az ügyben egyeztetett volna a felek között. Vallomásából azonban az megállapítható volt – mivel egybevágott a felek egyező előadásával – hogy az MI kapcsolódó jogszabályi háttér kialakításához szükséges feladatokat tanú4 irányítása mellett az alperes alkalmazottai folyamatosan láttak el. Felperes szintén ebbe a körbe tartozott. Felperes maga úgy nyilatkozott a 26. számú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdésében: „az MI hazai szervezetrendszeréhez kapcsolódó jogszabályi háttér kialakítása lett volna a feladat, én ezért mentem oda az alpereshez. tanú4 utasításait e körben pedig azért teljesítettem utána is, mert mondhatjuk, hogy közös volt a lelkesedés bennünk a téma iránt. Az alperes részére egyébként ez a feladat előírt feladat volt.” Úgynevezett „szakmai műhelyt” kívánt létrehozni az alperes, melyhez szervezetrendszeri átalakítást tartott szükségesnek tanú4 és felperes is, ez azonban nem valósult meg. Felperes állította, hogy szakmai műhelyről többször is egyeztetett tanú4ral, munkakör-módosításról azonban nem. „Ebben az informális szakmai műhelyhez kapcsolódó csoportban helyem volt nekem is, azonban hivatalosan ez a műhely nem jött létre és az egyéb feladatok mellett láttuk el továbbra is ezeket a feladatokat. Ha a munkakörömet módosította volna, ahogy november 4-én el is mondta, akkor olyan feladatokat, mint FB ülés előkészítése nem kellett volna ellátnom. A szakmai műhelyben jogtanácsosi feladatok nem merültek volna fel álláspontom szerint, hanem az MI hazai szervezetrendszerek kialakítása, jogszabály tervezetek készítése és ehhez kapcsolódó háttérmunka lett volna itt a feladat. Ezt a fajta munkát ott végeztük el tanú4ral.” Még ugyanazon a tárgyaláson azonban felperes ezt a nyilatkozatát módosította arra, hogy korábbi munkaköri feladatai (igazgató feladatok) mellett kellett volna ellátnia az MI-hoz kapcsolódó plusz feladatokat. Az alperes törvényes képviselője ugyanakkor úgy nyilatkozott „Munkaidejének nagy részét elismerem, hogy felperes ezzel a típusú munkával töltötte, ami a szakmai műhelyhez tartozik.”.

[65] A fentiek alapján nem volt ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy a felek között milyen stádiumban volt a munkakör változtatásról való egyeztetés, pusztán annyi, hogy felperes az MI-hoz kapcsolódó feladatokat látta el munkaidejének nagy részében. Az MI-hoz kapcsolódó munka koordinációját pedig tanú4 végezte az alperesnél. Ugyanakkor a döntéshozó ügyvezető saját nyilatkozatából megállapítható volt, hogy ő nem volt elégedett a felperes munkájával. „A felperesre sok panasz volt, én sem kaptam meg soha az ügylistát tőle, hogy milyen ügyek vannak folyamatban, hiába kértem. Mindig úgy kellett monitoroznom a jogi ügyeinket, hogy más irodáktól szereztem be róluk információt, a jogi irodától ne kaptam soha. Nem tudom, hogy miről nem tudtam, vagy tudok és ez nagyon kellemetlen helyzet volt. Ezért a munkakörváltás, amely emiatt folyamatban volt köztünk, már tárgyalás alatt állt.”. „Az FB elnöktől is kaptam információt a felperes munkájára vonatkozóan, illetve rendelkezéseimre álltak a személyes tapasztalataim a február 21-i FB ülés jegyzőkönyvével kapcsolatban.” „Számomra az adatvédelmi incidens után vált nyilvánvalóvá, hogy ezt a lépést (a jogviszonya megszüntetése) mindenképpen meg kell tenni, ez már szélesebb körben érintett problémát jelentett, ezt nem lehetett enélkül hagyni.”.

[66] E körben tanúként meghallgatott tanú5 – aki szintén nem volt elfogulatlan tanúnak tekinthető – ebben az ügyvezetővel összhangban nyilatkozott: „Én az alperesi ügyvezetőt csak munkáltatóként ismertem meg, az első interjún találkoztunk először.” „Alkalmazásom előtt nem ismertem sem az ügyvezetőt, sem a feleségét. Családi állapotáról is már kollegiális viszonyban szereztem tudomást.” „Továbbá a HR vezető, tanú6 keresett meg a pozícióval. Egy volt kolléganőm akkor már ott dolgozott az alperesnél, tőle kérte el a számomat (35. sz. jkv. 3-4. old.)”

[67] A fentiek alapján az volt megállapítható, hogy a felperes jogviszonyának megszüntetése nem tanú5 alkalmazásával állt oksági kapcsolatban, hanem azzal, hogy az ügyvezető nem volt elégedett a felperes munkavégzésével. Erre tekintettel a bíróság a keresetet e körben is elutasította. A bíróság megjegyezte, hogy felperes pusztán állította, hogy személyes kapcsolat állt fenn az ügyvezető és tanú5 között, továbbá nem okolta meg, hogy ez a kapcsolat miért eredményezné azt, hogy erre tekintettel alkalmazná alperes tanú5t. Nem volt jelentősége a perben annak, hogy a szakmai műhelyhez kapcsolódó szervezetátalakításhoz módosítási tervezeteket felperes készített, mert azok nem lettek elfogadva, ezért alperesi szabályzatként figyelembe nem vehető. Ugyanígy nem volt jelentősége a perben annak, hogy a munkakör-módosításra vonatkozó tárgyalás során a felperes milyen ajánlatokat kapott az alperestől, ő maga arra mit válaszolt, hogy a munkakör módosítás miért nem jött létre a felek között. Az ügyvezető egyértelműen nyilatkozott, hogy az adatvédelmi incidens után döntötte el, hogy a felperes jogviszonyát meg kell szüntetni, ez pedig az egyeztetéseket követően, 2025. március 19-i után történt.

Az írásbeli figyelmeztetés vizsgálata

[68] A 2025. január 6-án készült írásbeli figyelmeztetés szövege szerint az ügyvezető utasítását nem teljesítette felperes, a Click-Up projekt menedzsment alkalmazást ismételt figyelmeztetések ellenére sem használta megfelelően és rendszeresen. Bizonyítás e körben is a nyilatkozattevő alperest terhelte a perben.

[69] Az Mt. 52. § szerint a munkavállaló köteles c) munkáját személyesen, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint végezni. Az írásbeli figyelmeztetés a munkáltató ellenőrzési és utasítási jogából eredő olyan munkafegyelmet biztosító eszköz, amellyel felhívja a munkavállalója figyelmét az általa helytelenített magatartástól való tartózkodásra, illetve a szabályszegést a rosszallása kifejezésével szankcionálja (Mfv. I. 10099/2019/5, Kúria Mfv.II.10.124/2019/3. számú és Mfv.I.10.354/2017/5. számú ítéletek), és nem minősül az Mt. 56. § (1) bekezdés szerinti hátrányos jogkövetkezménynek.

[70] A csatolt okirati bizonyítékok közül a 2024.07.30-n, és 10.21-n készült hétindító kabinet értekezlet emlékeztetőről készült emlékeztető volt figyelembe vehető. Ezekben megállapítható, hogy már június 30-án volt teendő a Click-Up jogosultságokkal összefüggésben, mely később sem változott. Ezt meghaladóan a felek nem vitatták, hogy júliusban megkezdődött egy kétalkalmas oktatás erre vonatkozóan. Az oktatásra vonatkozó e-mail szerint az oktatáson a részvétel kötelezően ajánlott. Ezekből megállapítható volt, hogy a

vezetői értekezleten többször is téma volt a Click-Up használata. E körben arra hivatkozott a felperes, hogy a közvetlen felettesétől tanútól nem kapott utasítást arra, hogy használja a Click-Up-ot, illetve őt nem jelölte ki a Click-Up jogosultság alanyának. Ezt pedig azért kell figyelembe venni, mert összesen 50 jogosultságot vásárolt meg az alperes, amely meghaladta az alperesi szervezetrendszerben dolgozók számát, tehát csak a felettesek által kijelölteknek lehetséges a használata.

[71] A lefolytatott bizonyítás során a bíróság erre vonatkozóan a HR vezetőt, tanút hallgatta meg. Ő azt vallotta: „Kötelezően használnunk kellett az ügyvezető kérésére. Kéthárom alkalommal én kommunikáltam ezzel kapcsolatban az elvárásokat. Oktatást is tartottunk.” „Kabinet üléseken részt veszek, ezeken elhangzott, hogy a vezetők kötelesek használni a Click-Up szoftvert. Egyszer az ügyvezető személyesen meg is kért minden vezetőt, hogy használják, és ha nem, annak szankciója lesz.” Vallotta továbbá, hogy az oktatásra szóló meghívóban szerepelt, hogy mindenkinek kell használni a Click-Up-ot. „Az biztos, hogy a vezetőknek volt hozzáférése, ebben teljesen biztos vagyok. Az osztályvezetőknek kellett aztán lejelenteni, hogy kiknek kérnek hozzáférést.” Felperes a vallomásban foglaltakat nem vitatta. A tanú által vallottak közül azt vitatta, amikor tanú arról vallott, hogy vezetői értekezleten egyéb érdekelt² személyesen is felhívta erre felperes figyelmét, egy alkalommal rámutatott felperesre, hogy neki is használnia kell. Az e körben lefolytatott szembesítés nem vezetett eredményre, így a vallomást e körben a bíróság nem vette figyelembe. Ezt meghaladóan azonban megállapítható volt, hogy a vezetőknek valóban kötelező volt használni a Click-Up rendszert. Azt a felperes sem vitatta, hogy nem használta, vagy legalábbis nem az elvárt intenzitással. A vitatása arra vonatkozott, hogy ez számára kötelező lenne.

[72] Az Mt. 54. § (1) bekezdés szerint a munkavállaló köteles megtagadni az utasítás teljesítését, ha annak végrehajtása más személy életét, testi épségét, egészségét, vagy a környezetet közvetlenül és súlyosan veszélyeztetné. (2) A munkavállaló megtagadhatja az utasítás teljesítését, ha annak végrehajtása munkaviszonyra vonatkozó szabályba ütközik, vagy életét, testi épségét vagy egészségét közvetlenül és súlyosan veszélyeztetné. E jogszabály alapján a felperesnek nem volt utasítás megtagadási kötelezettsége amennyiben a munkáltató utasítása a Click-Up használatára vonatkozóan jogszabályba ütközött, csak lehetősége. Jogi igazgatóként azonban, ha jogszabályellenes gyakorlatot észlel – függetlenül attól, hogy az utasításnak maga is címzettje volt-e – ennek tényéről, indokolással haladéktalanul tájékoztatnia kellett volna a munkáltatót az Mt. 54. § (1) bekezdése és az ugyanilyen tartalmú munkaszerződési rendelkezés alapján. Ilyen tény azonban nem volt megállapítható, ilyenre a felperes sem hivatkozott. Ugyanakkor nem adta magyarázatát annak, hogy amennyiben így látta, akkor miért nem tájékoztatta erről az alperest. Mindazonáltal a bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy nem volt jelentősége a Click-Up szoftver használata szempontjából a kiberbiztonsági törvénynek, mert az a perbeli időszakban az nem terjedt ki az alperesre a 2024. évi LXXIX. törvény 1. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[73] A bíróság megjegyezte, hogy a használati kötelezettség alól nem mentesít, hogy felperes hivatali elfoglaltsága miatt nem tudott az egyik oktatáson részt venni. Ez a körülmény csak az oktatásról való hiányzását menti, mely így nem számít igazolatlan hiányzásnak. Ezt meghaladón azonban a kötelezettségteljesítés alól nem mentesít. Továbbá az alperes által csatolt, HR vezetőtől származó és a Click-Up oktatásra vonatkozó két e-mail a

figyelmeztetést követően, 2025. június 19-én készült, így azok nem voltak figyelembe vehetők e kérdés vizsgálata során.

[74] Fentiek alapján a bíróság a keresetet e körben is elutasította.

Gépkocsi használattal összefüggő kárigény

[75] Felperes kártérítést is érvényesített a perben, mivel a munkaszerződése 6.1 pontja szerinti középkelet-kategóriás gépjárművet korlátozásmentes használatra nem kapta meg a munkáltatótól, ezért saját gépjárművét kellett használnia.

[76] Az Mt. 166. § szerint (1) A munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt. (2) Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a) a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje vagy a kárt elhárítsa, vagy b) a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta. Az Mt. 167. § alapján (1) A munkáltató a munkavállaló teljes kárát köteles megtéríteni. Nem kell megtéríteni azt a kárt, amellyel kapcsolatban bizonyítja, hogy bekövetkezése a károkozás idején nem volt előre látható. (2) Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amelyet a munkavállaló vétkes magatartása okozott, vagy amely abból származott, hogy a munkavállaló kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

[77] Azösszecszerű kereset két típusú elszámolást tartalmazott, az egyik a munkába járáshoz kapcsolódó, napi ugyanannyi km megtétele az autóval, az ehhez kapcsolódó, a NAV által közzétett hengerűrtartalom szerinti elszámolással számítva. Ezt meghaladóan pedig a város2i nyaralás, illetve városli látogatásokhoz kapcsolódó megtett km-eket. Megállapítható volt, mert felperes állította és alperes nem vitatta, hogy munkáltató a mélygarázsban biztosított felperes autójának parkolóhelyet, hozzá tartozó parkolókártyát.

[78] Az alperes vitatása tartalmában kárenyhítési kötelezettség elmulasztására vonatkozott, továbbá arra, hogy a kár összege nem megállapítható. Arra hivatkozott, hogy az Üzemeltetési Szabályzat II. fejezete a Gépjárműhasználati szabályzat, amelynek előírása szerint útnyilvántartás vezetésére lett volna köteles felperes, azonban ilyet soha nem tett, nem is mutatott be az alperesnek. A magántulajdonú gépjárműhasználatból eredő elszámolás szabályait a szabályzat 4.13.3. pontja tartalmazza, amely szerint szintén útnyilvántartás vezetésére lett volna köteles a felperes, továbbá a Gazdasági Szabályzat VII. Fejezet 3.3.2. b) alpontja rendelkezik az utazási költségtérítés szabályairól, felperes azonban ezt a szabályzatot sem tartotta be, forgalmi engedélyt, felelősségbiztosítás másolatát nem adta le, kártérítési felelősségre vonatkozó nyilatkozatot nem tett. A kárenyhítési kötelezettség körében pedig: hogy a jogviszony fennállása alatt egyszer sem igényelte a munkaszerződés szerinti gépjárművet a munkáltatótól. Azösszecszerűség körében pedig előadta, hogy az alperesi szabályzat szerint egyébként is alperes km-enként 15.- forint költséget térít csak meg. Ezt meghaladóan a Szja törvényre hivatkozott, hogy km-ként legfeljebb 30.- forint értékben lehet megtéríteni a költségeket, amennyiben ezt meghaladó a követelés és teljesítve lenne, az a fenti rendelkezések szerint munkabérnek minősül, amelyet ugyanúgy közterhek is terhelnek.

[79] A bíróság azonban nem értett egyet az alperesi érveléssel. A munkaszerződés 6.1. pontja alapján felperes korlátozástól mentes, mind hivatali, mind pedig személyes használatra kapta a középkelet-középkategóriás gépjárművel a munkáltatótól. A gépkocsi használat joga pedig nem azonos a költségtérítéssel. A fenti érvelése alperesnek a gépkocsiköltségtérítéssel kapcsolatos, de ebben az esetben nem arról volt szó, ezért az alperes erre vonatkozó szabályzatai sem voltak figyelembe vehetők. Felperes valójában személyi juttatásként kapta a középkelet-középkategóriás gépkocsihasználat jogát, ezután pedig valóban a munkabérre vonatkozó szabályok alapján kell a közterheket is megfizetni.

[80] Az összecszerűség tekintetében azonban nem volt ítéleti bizonyossággal megállapítható a felperes által e körben igényelt összeg. Azt az összeget, amelyet a jogviszonya fennállása alatt a munkába járással összefüggésben támasztott, a bíróság alaposnak találta a fenti nem vitatott nyilatkozat alapján, hogy parkolóhelye is volt. A munkáltató tehát ezeken a napokon a megjelenést ellenőrizhette volna, hogy gépjárművel történik-e. Azonban a magánutakat, a „havonta város1be szoktam menni”, továbbá „város2n gyerekeimmel nyaraltam” igényeket a bíróság nem tudta elfogadni. Mindezek elfogadására sem a város2i hotelszámla, sem a felperes által felajánlott két személy meghallgatása nem elégséges, mivel ezek egyike sem bizonyítja a km óra állást, a megtett km-ek mennyiségét. Minderre tekintettel a bíróság a jogviszony alatti munkába járáshoz kapcsoló kártérítést találta alaposnak és a rendelkező rész szerint kötelezte alperest 613.458,-Ft megfizetésére késedelmi kamattal együtt, ezt meghaladóan a keresetet e körben is elutasította.

[81] A perben nem volt szükség egyéb érdekelt10 tanú meghallgatására, mivel alperes az egyéb felperesi mulasztásokra vonatkozóan szerette volna meghallgatni. Ez azonban nem tartozott a per tárgyához, a felmondás indokai nem bővíthetők, a bizonyítás a felmondás indokaira folyt. Ugyanígy nem volt szükség egyéb érdekelt6 meghallgatására, mert a felek egyike sem állította, hogy hozzájárult volna az adatkezeléséhez, egyebekben pedig a felmondás indokaival összefüggésben nem tudott volna nyilatkozni, hiszen még nem volt munkavállalója az alperesnek. Nem lehetett tanú7 tanút sem meghallgatására, nem csak azért, mert jelenleg perben áll szintén az alperessel, hanem azért is mert felperes nem jelölte meg, hogy pontosan mire szeretné meghallgatni (mely állított tényre vonatkozóan nyilatkozzon). A „felmondás és munkavégzés körülményei” a bizonyításra nem elégséges megjelölés. Ugyanilyen ok miatt nem volt szükség tanú8 meghallgatására, egyrészt azért, mert ismét csak nem volt beazonosítható, hogy pontosan mire szeretné meghallgatni a felperes, másrészt a felperes saját nyilatkozatai és a csatolt okiratok alapján, a meghallgatott tanúk vallomásának figyelembevétele mellett az ügy eldönthető volt. Ugyanez vonatkozik tanú9, tanú10, tanú11, egyéb érdekelt1 tanúk meghallgatására is, akik meghallgatására azért nem került sor, mert felperes szintén nem jelölte meg, hogy pontosan mire kívánja őket meghallgatni, az „felmondási okok valótlanúsága, okszerűtlensége, munkáltatói joggal való visszaélés, jogellenes munkáltatói intézkedés” megjelölés a teljes keresettartalmát lefedi, ugyanígy a „felmondási ok valótlanúsága és okszerűtlensége” szintén nem ad eligazítást ebben a kérdésben. egyéb érdekelt10t alperes arra kívánta meghallgatni, hogy felperes nem tudott ügylistát felmutatni a kabinet ülésen, ügyeinek státuszával nem volt mindig tisztában, továbbá a kabinet ülések funkciójáról, jelentőségéről kívánta meghallgatni őt. Mivel ezek nem tartoztak a per tárgyához, ezért az ő meghallgatása is szükségtelen volt.

[82] A felek perköltségre is igényt tartottak, alperes a megbízási szerződése szerint 4.169.500.- forint + áfa összegben, melyből 95%-ra volt jogosult összesen 3.961.025.- forint + áfa összegben. Felperes a pertárgy értékéhez igazodóan 3.712.000.-+ áfa, és további 82.809.- forint utazási költség megtérítésére tartott igényt. Ezen összegekből 5%-ra volt jogosult, 185.600.- forint + áfa ügyvédi munkadíj, valamint 4.140.- forint költségtérítés összegében. Ezek szembeállítása eredményével a bíróság kötelezte a felperest, hogy 3.775.425.- forint + áfa perköltséget fizessen meg alperesnek, ezt meghaladóan pedig alperes fizessen meg a felperes részére 4.140.- forint utazási költségtérítést.

Fellebbezések

A felperes fellebbezése

[83] A felperes elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását az elsődleges kereseti kérelemnek megfelelően a jogviszony helyreállítását, az alperes kötelezését havi 1.400.000 forint, 2026. március 31-ig számítottan 14.700.000 forint munkabér, kamat, továbbá a munkaviszony helyreállítása napjával a személyi használatra megillető egy db közepkategóriás személygépjármű korlátozásmentes személyi használatának a biztosítására.

[84] Másodlagosan kérte az alperes kötelezését elmaradt jövedelmeként havi 1.400.000 forint összeggel számítva, 2025. május 15. napjától a kifizetés napjáig számított kártérítés, melynek 2026. március 31. napjáig számított tőkeösszege 14.700.000 forint és kamat megfizetésre.

[85] Az elsődleges és másodlagos fellebbezési kérelem mellett, ezen kérelmeihez a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 173. § (1) bekezdése szerinti egyaránt valódi tárgyi keresethalmazatban kérte a másodfokú bíróságot, hogy az elsőfokú ítéletet megváltoztatva, kötelezze az alperest a munkaszerződés 6.1. pontjának megsértéséből eredően a munkába lépés napjától 2026. március 31. napjáig számítottan 1.833.088 forint összegű kártérítés, ezen összeg után kamat megfizetésére, valamint az alperes Alperes1-szám3. jogellenes munkáltatói intézkedését helyezze hatályon kívül.

[86] Harmadlagos fellebbezési kérelemként kérte az alperes kötelezését 613.458 forint összeg és kamat megfizetésére. Ezt meghaladó részében kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozathozatalára. E körben előadta, hogy az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem célszerű.

[87] A felperes a perköltség összegére vonatkozó mérséklés iránti fellebbezést is előterjesztett.

[88] Elsődlegesen a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) –(2) bekezdései alapján kérte a perköltség leszállítását 50 % alá, figyelemmel arra, hogy az igényelt ügyvédi munkadíj kirívóan eltúlzott és a piaci viszonyokkal, valamint a józan ésszel ellentétes mértékű.

[89] Másodlagosan kérte leszállítását az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelen vagy aránytalan mértéke miatt.

[90] A fentieken túl kérte az alperes kötelezését első-, és másodfokú perköltség megfizetésére a becsatolt költségjegyzék és az ügyvédi megbízási szerződési kivonat alapján.

[91] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen és a rendelkezésre álló bizonyítékok túlnyomó részt okszerűtlen mérlegelésével állapította meg a tényállást. A bizonyítékokat nem értékelte a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelő teljességgel, mert az ellentmondó vallomásokat és a felmondás valóságát érintő vitás tényeket nem oldotta fel megnyugtató módon. Az okirati és hanganyag bizonyítékokat részben figyelmen kívül hagyta, egyebekben azokat az alperes javára vette figyelembe. Az alperes előadását részben bizonyítékként vette figyelembe, részben igazolt állításként értékelte az erre vonatkozó bizonyítékok hiányában és a felperes vitatása ellenére is. A felek által meghallgatni indítványozott 11 személyből 4 személyt hallgatott meg, de ezek közül egyetlen személyt nem minősített nem elfogultnak. A tanúk előadásait az ítéletből nem kivehető részeiben vette figyelembe, vagy hagyta figyelmen kívül.

[92] A felperes ezt követően felsorolta az általa megsértettnek tekintett jogszabályhelyeket.

[93] A felmondás indokainak körében előadta, hogy az alperes egy esetben sem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének. Az egyes felmondási indokok tekintetében (pl. FB ülések előkészítésével összefüggő indokolás, illetve az adatvédelmi incidens kapcsán) a felmondás tartalmát az ítélet töltötte meg, a felmondásban nem szereplő tartalommal. Emellett az alperes indokolását alátámasztó kötelezettségszegést nem tudott bizonyítani.

[94] A joggal való visszaélés körében a bíróság az Mt. 7. § (3) bekezdésének bizonyítási szabályait a saját anyagi pervezetésében közöltekkel ellentétesen alkalmazta.

A Felügyelőbizottság üléseinek előkészítésével, jegyzőkönyv vezetésével összefüggő indokok

[95] Az alperes nem tett eleget az Mt. 46. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének, nem közölt írásba foglalt munkaköri leírást a felperessel. Ennek következtében valótlan a felmondás azon indoka, hogy a munkaköri leírása szerinti munkavállaló előkészíti a felügyelőbizottsági üléseket és közreműködik azok lebonyolításában. Az írásba foglalt munkaköri leírás közlése elmulasztásának

következményeit a munkáltató nem háríthatja át a munkavállalóra. A felperest terhelő munkaköri kötelezettség a munkáltató SZMSZ-éből, illetve annak felmondás által hivatkozott rendelkezéséből nem vezethető le. A felperes munkakörébe nem tartozott az FB ülések előkészítése és azok lebonyolításában való közreműködés. A felperes szervezeti egységének és (nem a felperesnek) is csupán koordinációs feladatai voltak az FB ülésekkel összefüggésben.

[96] Amennyiben a másodfokú bíróság a periratokból a felperes munkakörébe tartozónak ítéli meg az FB ülések előkészítését, úgy részletesen kellene vizsgálnia azt a körülményt is, hogy az alperesi munkaszervezet egyéb szereplői eleget tettek-e és ha igen, milyen minőségben a döntés-előkészítési kötelezettségüknek és ez mennyiben érinti a felperes munkajogi felelősségét.

[97] Iratellenes és anyagi jogi szempontból is téves az elsőfokon eljáró bíróság azon megállapítása, miszerint a 2025. február 21. napján tartott FB ülés jegyzőkönyv-vezetésével összefüggő bármiféle mulasztás a felperes munkaviszonyából származó kötelezettségzegésként értékelhető. Ebből következően az elsőfokon eljáró bíróság jogellenesen értékelte a felperes munkaviszonnyal összefüggő magatartása körében a hivatkozott üléséről készült dokumentum bármelyik tartalmi elemét. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéleti tényállításában és az indokolásában is jogsértően mosta össze, hogy az SZMSZ VII. fejezet 1.2. pontja utolsó bekezdésében megfogalmazott koordináló tevékenységet az eredménykötelmet feltételező előkészítést célzott feladataival. A felperes munkaköri kötelezettségét az általa vezetett igazgató SZMSZ rendelkezés szerinti feladataival kellett ellátnia. Az alperes az Mt. 46. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatás elmulasztásával nem tudta bizonyítani a felperes munkakörébe tartozó feladatokat, amelynek mulasztását az SZMSZ VII.1.2. pont utolsó bekezdése nem eliminálja.

[98] A felperes a felügyelőbizottsági üléssel kapcsolatos álláspontjával kiemelte a következőket. A jegyzőkönyvvezetői feladatait nem a munkaviszonya, hanem a felügyelőbizottsági döntéssel történt megválasztása, majd ennek önkéntes elfogadás következtében a Ptk. ingyenes megbízásra vonatkozó szabályai szerint eseti jogviszonyban látta el, amely jogviszony a megbízó felügyelőbizottság és a megbízott felperes között jött létre.

[99] Álláspontja szerint az ítélet azért is jogsértő, mivel a perben nem az alperes által „állított” felperesi hibák, hiányosságok – egyebekben valótlan – tartalmát kellett vizsgálni a bíróságnak, hanem a felmondásban a felperes terhére rótt magatartások megtörténtét és azok jogszerűtlenségének alperesi igazolását is. Előadta, hogy az ítéleti tényállás szerint, miszerint „előkészítés során problémák merültek fel és nehézkes volt”, illetve „az elvégzett munka hiányosságokat tartalmazott-e” megfogalmazás egyfelől nem a felperes jogsértő magatartását feltételezi, hanem bizonyos körülmények fennállására utalnak.

[100] Előadta, hogy az elsőfokú ítélet iratellenesen tartalmazta, miszerint „az SZMSZ VII.1.2. pontja szerint a felperes koordinálja” állítást, ugyanis egyfelől az SZMSZ nem a felperes, hanem a igazgató szervezeti egység koordináló feladatát tartalmazza, másfelől az alperesi szervezeti működésre vonatkozóan alapítói határozatba foglalt SZMSZ nem tartalmazhat a felperes munkakörére vonatkozó közvetlen munkáltatói szabályokat.

[101] A 2024. november 18-i felügyelőbizottsági ülés előkészítése kapcsán előadta, hogy tanú3 tanú úgy nyilatkozott, hogy a felperes munkakörébe tartozó feladatokra nincs érdemi rálátása. tanú3 tanú említett előadása kétséges, ugyanakkor érdemi jelentősége nincs. Mindezek következtében jogszerűtlen a felperest olyan mellékletek hiánya miatt marasztalni, amelyeknek sem az elkészítése, sem harmadik személyek általi elkészíttetése nem tartozott sem a munkakörébe, sem a hatás-, vagy utasítási körébe.

[102] A 2024. december 11-i felügyelőbizottsági ülés előkészítésével kapcsolatban előadta, hogy az ítélet megállapításai tévesek és jogszerűtlennek is. tanú3 tanú előadását a valós kontextustól eltérően, tartalmából kiragadva, valótlan összefüggésben kizárólag az alperesi előadás alátámasztásaként említi, míg a felperesi állítást igazoló tényszerű elemeket figyelmen kívül hagyja.

[103] A 2025. február 21-i FB ülésről készült jegyzőkönyv kivonattal kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság téves és iratellenes tényeket rögzített. Előadta, hogy a felperes csatolt hanganyagot, ugyanakkor az elsőfokú bíróság kizárta a bizonyítékok közül. Az alperesnek kellett volna bizonyítania a felmondás ezen indokát, mely azonban elmaradt.

[104] Az elsőfokú ítélet téves megállapításokat tartalmaz, mikor arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által készített kivonat nem felelt meg a felperes által kiállított kritériumoknak sem. A felügyelőbizottsági tagok éppen aláírásukkal igazolták azt, hogy az abban foglaltak megfelelnek az elhangzottaknak, következésképpen az okirat alkalmas azok visszaidézésére.

[105] Az elsőfokú ítélet értékelte az FB eddigi gyakorlatát, amely éppen az ehhez hasonló esetek elkerülését célozta. A felperes álláspontja szerint azonban az alperes által benyújtott jegyzőkönyvek szerint felmutatott két eset egyfelől nem írhatja felül az alapítói határozatban foglalt Ügyrend 13.1. pontja szerinti kivételi szabályt, másrészt a figyelembe vett két egymást követő hónapban hivatkozott eset az FB eddigi gyakorlatának sem minősülhet.

Adatvédelmi incidens

[106] Az alperes az állítólagos felperesi kötelezettségszegést nem tudta bizonyítani. Az elsőfokon eljáró bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe azt a körülményt, hogy az alperes által állított 2025. március 19-i adatvédelmi incidens egy 2025. január 28. óta folyó kiválasztási folyamatba illeszkedik, amelynek felelőse a HR részleg. A felmondás 2. oldal utolsó bekezdésében az alperes éppen azt állítja, hogy ez a folyamat az alperes „HR szervezetének feladata”. Nem várható el a felperestől, hogy a HR bevonásával hónapok óta folyó kiválasztási folyamatban olyan nyilatkozat meglétét ellenőrizze, melynek beszerzése nem az ő munkaköri feladata, hanem a HR-hez köthető kötelezettség.

[107] Ugyancsak iratellenes és kirívóan okszerűtlen az elsőfokon eljáró bíróság azon érvelése is, miszerint a felperes köteles lett volna a 2025.március 19. napján más munkavállaló számára kitöltés céllal megküldött link elérési útját ellenőrizve, annak vizsgálatára, hogy a

link megnyitásával elért mappához, mely munkavállalói kör jogosult hozzáférni. Főszabály szerint a kitöltendő link küldőjének vagy létrehozójának felelőssége, hogy egy olyan kitöltendő fájlt küldjön meg másoknak, amihez csak az arra jogosultaknak van hozzáférése. Ez abból következik, hogy a linket nem a link fogadója, hanem az állítja be, aki a linket küldte vagy létrehozta.

[108] Álláspontja szerint az adatvédelmi incidensnek titulált eseményt azért következhetett be, mert a munkáltató az adatvédelmi előírások betartása érdekében elmulasztotta megtenni a tőle elvárható műszaki szervezési intézkedéseket és a HR nem tett eleget a hozzájárulás beszerzési kötelezettségének. Az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetésében egyértelművé tette, hogy a bizonyítási teher szerint, azonban nem a felperesnek kellett bizonyítani az érintett személy adatkezelési hozzájárulásának a megadását, hanem az alperesnek kellett bizonyítania a felmondásban előadottakkal egyezően a hozzájárulás iránti beszerzés felperesi kötelme melletti beszerzés hiányát.

[109] Az ítélet azonban a GDPR rendelet, illetve az Infotörvény egyes rendelkezésein kívül érdemi indokolást nem tartalmaz. A keresetet elutasító értelmezés jogsértő, mivel az érintett személy esetében nem a felperes, hanem az alperes minősül adatkezelőnek. A perben bizonyítást nyert, hogy a nevezett személy összes adata már 2025. január 28. napjától ismert volt a HR vezető és az ügyvezető számára és a belépőkkel kapcsolatos adminisztratív feladatok az SZMSZ szerint a Humánpolitikai Iroda hatáskörébe tartoztak. Ezért a Humánpolitikai Irodának 2 hónap állt a rendelkezésére, hogy egyéb érdekelttől bármilyen nyilatkozatot vagy egyéb okiratot beszerezzen.

[110] Jogszerűtlen az elsőfokú ítéletben megfogalmazott következtetés, miszerint a felperes sértette az általa betöltött pozícióhoz fűződő általános társadalmi közbizalom elvét, továbbá az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások és utasítások és szokások szerinti kötelmét.

[111] Az elsőfokú ítélet teljesen figyelmen kívül hagyta azon körülményt is, hogy az alperes írott utasításba adta az eset haladéktalan kivizsgálását és az adatvédelmi tisztviselő bevonását. Következésképpen a felmondásban a felperes terhére rótt magatartás bizonyítása körében is az alperes mulasztott, melynek következményeit a felperesre hárítani jogsértő.

Joggal való visszaélés tilalmába ütközés

[112] A perben feltárt körülmények, a felperes munkakörének előzetes módosítási kísérlete, a helyére szánt célzott állásinterjúra érkező alperesi törvényes képviselő közeli ismeretségi körébe tartozó munkavállaló által javasolt személy jóval korábbi, azonos munkakörbe történő felvétele, az átadás-átvétel előkészítésére tett lépések, a felperes munkakörének munkaszervezeti kiüresítésére és ezzel felperesre háruló munkateher aránytalan növelésére, megalapozatlan írásbeli figyelmeztetés közlése, majd a felmondás együttesen az Mt. 7. § szerinti joggal való visszaélés fennállását megalapozzák.

[113] Az elsőfokon eljáró bíróság kizárólag az alperesi törvényes képviselő nyilatkozatára támaszkodva, „ő nem volt elégedett a felperes munkájával” indokra alapította, miszerint a joggal való visszaélés körülményei nem voltak megállapíthatóak.

[114] Hivatkozott arra, hogy az Mt. 2023. január 1. napjától teszi lehetővé a munkavállaló számára, hogy amennyiben a munkáltató általi munkaviszony megszüntetés joggal való visszaélés tilalmába ütközik, úgy a munkavállaló munkaügyi perben kérheti a munkaviszony helyreállítását. Tekintettel arra, hogy az 5/2017. (XI.28.) KMK vélemény ezt megelőzően keletkezett, így annak megállapításai nem alkalmazhatók a jelen ügyben. Álláspontja szerint ebben a jogi helyzetben a visszahelyezési kérelem teljesíthetősége függetlenül attól, hogy a felmondás tartalma okszerű-e vagy sem. A felperes mind a keresetében, mind az elsőfokú eljárásban rendre előadta, hogy az alperes joggal való visszaélés jogellenes magatartását a felmondás alanyi jogának gyakorlásával valósította meg, mert valós szándéka a felperesi munkakörbe 6 hónappal korábban felvett, tanú5 felperesi pozícióba helyezése volt. Az alperes érdeke és terhe volt az, hogy tanú5 felperessel egyező munkakörbe alkalmazása és a felperes jogviszonyának megszüntetése között nem állt fenn okozati összefüggés. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróságnak az anyagi pervezetése szerint nem felperesi állítás valóságát, hanem az alperes állításának bizonyítottságát kellett megállapítani, azonban ezt nem tudta megállapítani, így a felperes valószínűsített állítása igazolttá vált, tehát a felperes elsődleges kereseti kérelmének megfelelő ítéleti döntés lett volna jogszerű.

[115] Az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta tanú4 tanú vallomását kívül a felperes által előadottakat, egyéb érdekelt4 és tanú5 személyes kapcsolatát illetően, az okirati bizonyítékokat, illetve tanú5 vallomását.

[116] Ezt követően a felperes időrendiség sorrendjében előterjesztette az elsődleges kereseti kérelme megalapozottsága körében a tényelődásait. A jelen perben bizonyított, hogy az elsődleges kereseti kérelemként jogellenes azon alperesi ügyvezetői magatartás, hogy a hozzá kötődő személyekkel létesítsen lényeges munkakörökre vonatkozó munkaviszonyt, megvalósította a joggal való visszaélést.

Írásbeli figyelmeztetés hatályon kívül helyezése

[117] A munkáltatói figyelmeztetés hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelem elutasításának indokai iratellenesen állapítanak meg nem vitatott tényként alperesi előadásokat, ezen túlmenően az ítélet ezen része bizonyíthatatlan előadásra épül, amihez sorolható tanú6 HR vezető nyilatkozata. Előadta, hogy a felettese, tanú4 a ClickUp alkalmazás használatára semmiféle utasítást nem adott. A vezetőknek kellett volna a szoftver használatára kijelölt – összesen 50 főt meg nem haladó munkavállalót - megnevezni, amihez azonban az egyes szervezeti egységekre lebontott hozzáférések száma sem volt ismert. Az alperesnek csak a hozzáférésre kijelölt 50 munkavállaló ismeretében nyílt volna alkalma arra, hogy az így meghatározott személyi körre biztosítsa a hozzáférést a 43.héten. Az alperes sem állítást, sem bizonyítást nem tett arra nézve, hogy egyebekben a Click-Up alkalmazás a felperesi hozzáférést biztosította volna. A felperes álláspontja szerint ezért az ítéletben

megjelölt június 30-án volt teendő, a Click-Up jogosultsággal összefüggés, körülmény, nemhogy cáfolja, hanem éppen igazolja a felperes keresetét.

[118] Az SZMSZ rendelkezéseiből eredően a felperes nem tartozott az alkalmazás használóinak körébe. Ugyanakkor a felperest érintő szükséges oktatás, valamint a használatot lehetővé tevő informatikai hozzáférés is igazolatlan volt.

Gépjárműhasználattal kapcsolatos kárigény

[119] Az elsőfokú bíróság jogszerűtlenül utasította el a felperes kereseti kérelmét, mivel a google maps adatokat az elsőfokon eljáró bíróságnak a Pp. 260. § (2) bekezdése alapján köztudomású tényként el kellett volna fogadnia.

[120] Előadta, hogy az elsőfokú ítélet tévesen tartalmazza, miszerint a keresete „két típusú elszámolást” tartalmazott. A felperes elszámolása azonos volt a teljes kárigény vonatkozásában, amely „Google maps” alkalmazás szerint számított távolságot vette figyelembe. Az elsőfokú bíróság a felperes által alkalmazott elszámolási módot elfogadta.

[121] Álláspontja szerint a város2i és városli utazások tények és gyakoriságát sikerrel bizonyította, csak a megtett távolságot nem, az elsőfokú ítélet szerint. Noha a felperes a két tanú meghallgatásával nem a megtett távolságot, hanem az utazások megvalósulását kívánta igazolni, azonban az indokolás alapján ez bizonyítotttnak kell tekinteni.

A felperesi tanúbizonyítási indítványok mellőzése

[122] Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítéletből nem vehető ki, hogy a tanúk előadásait a bíróság milyen tartalomban, milyen nyilatkozatok esetében vette figyelembe az „okirati bizonyítékokkal” egyezően.

[123] tanú4 tanú előadását nemcsak a felperes, de az alperes is indítványozta, így egyik fél sem tekintette elfogultnak sem a személyét, sem a várható előadás tartamát. A tanút azon indokkal minősítette az elsőfokon eljáró bíróság elfogultnak, hogy az eljárás tényéről tudott. A tanú által feltártak azonban semmiképpen sem utalnak arra, hogy az előadása a Pp. 268. § (2) bekezdésében rögzített törvényi feltételekbe ütköznek. Kiemelte, hogy a tanú a felperes közvetlen feletteseként ellenőrzési és utasítási joga folytán közvetlen és egyben releváns ismeretekkel rendelkezett a munkaköre és munkavégzése tárgyában. A tanú elfogulatlan előadását támasztja alá az is, hogy az alperesi ügyvezető közvetlen helyetteseként dolgozott, ideértve a felperes által vezetett szervezeti egység, továbbá az Humánpolitikai Iroda közvetlen felügyeletét is.

[124] A felperes ezt követően ismertette az általa az ítéletben téves tényállásnak minősített előadásait.

[125] Álláspontja szerint az ítéleti bekezdés utolsó mondata részben ellentmondásos, részben jogszabálysértő megállapítást tesz. Ugyanis, ha a felperes magatartása az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjába ütközik, egyben a felmondási ok valós és okszerű, úgy az miért nem alapozza meg a felmondást. Kifejtette, hogy a felek nyilatkozatai, az okirati bizonyítékok, valamint tanú3 nyilatkozatai éppen azt igazolják, hogy a felperes magatartása maradéktalanul megfelelt a munkajogi kötelezettségeknek, ezért a felmondás okai jogellenesek.

[126] A felperes sérelmezte egyéb érdekelt6 tanú meghallgatásának a mellőzését. A tényállás tisztázása érdekében indítványozta a keresetében a nevezett tanút. Téves az elsőfokú ítélet indokolása, mivel a tanúként meghallgatni indítványozott tanú8, tanú10 tanúkra vonatkozóan is pontosan előadta a bizonyítani kívánt körülményeket. egyéb érdekelt1 és tanú11 tanúk meghallgatására tett felperesi indítvány elutasítása jogsértő, a valós tényállás feltárásának elmaradása, másfelől az indokolásban közöltek miatt. A felperes szerint ugyanis a tanúk meghallgatására vonatkozó konkrét bizonyítani kívánt körülmények meghatározása mellett tett indítványt a 2025. május 15. napján kelt válasziratában. Ugyanakkor a keresetében is részletesen kifejtette azt, hogy közvetlen kollégájaként, egyéb érdekelt1 tanút éppen az alperes által a felperessel szemben gyakorolt joggal való visszaélés körében kívánta meghallgatni.

Perköltség

[127] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perköltség összegét jogszabályba ütközően határozta meg. Az alperesi jogi képviselő által perköltségként igényelt munkadíj egyrésze szükségtelen, más része pedig aránytalan. Az alperesi jogi képviselő a perben olyan előadásokat tett vagy csatolt nagy terjedelmű dokumentumokat, amelyek a per eldöntése körében relevanciával nem bírtak. Az alperesi jogi képviselő ugyanakkor ezen írásbeli előadások szerkesztése, valamint szükségtelenül csatolt terjedelmes dokumentumok tanulmányozása kapcsán is kívánt perköltségigényt érvényesíteni. A felperes felsorolta azon dokumentumokat, amelyek becsatolására nem volt szükség.

[128] A felperes álláspontja szerint az óradíj alapján számított ügyvédi munkadíj perköltségként igényelt része aránytalan. Az elsőfokon tárgyalta jogvita sem tényállásában, sem jogi megítélésében, sem bizonyítási eszközeiben nem minősül olyan összetettnek, bonyolultnak vagy időigényesnek, amely 132,5 ügyvédi munkaórát igényelt volna.

[129] Ezenkívül az alperes és az alperesi jogi képviselő között a kereset kézhezvételét 2 és fél évet megelőzően kötött, ugyanakkor a jelen perben is irányadó módon az alperesi ügyvédi munkadíj mértékét meghatározó megbízási szerződés, továbbá dokumentumok igazolják, hogy az alperesi jogi képviselő behatóan, részletesen ismerte a peres iratok között lévő dokumentációt. Az alperesi jogi képviselő nem vitatottan, folyamatosan és maradéktalanul megkapta az esedékes havi ügyvédi munkadíját, az éves 19 millió forint keretösszeg figyelembevételével.

[130] Nem vitatta a csatolt ügyvédi megbízási díj szerint számított 31.000 forint + áfa óradíjat. Azonban a felek között 19 millió forintos díjazásra történt megbízási szerződés megkötése, ezen keretösszegre.

[131] Ezt követően a felperes részletesen megjelölte, hogy számítása szerint az egyes tárgyalások és előkészítőiratok elkészítése kapcsán mennyi ügyvédi óra merülhetett fel.

Az alperes fellebbezése

[132] Az alperes a fellebbezésében kérte a felperes kártérítési igényét elutasítani, az alperes illeték megfizetésre vonatkozó rendelkezését mellőzni, továbbá az elsőfokú perköltség teljes összegére kötelezni a felperest, azaz 4.169.500 forint + áfa összegben.

Utazási költségtérítés

[133] Az alperes vitatta az utazási költségtérítésre vonatkozó elsőfokú ítélet érvelését, miszerint elfogadta a felperes költségkimutatását a munkahelye és a lakóhelye között, ekként a kárösszszerűségét megalapozottnak ítélte, figyelemmel a parkolóhelyére.

[134] Álláspontja szerint sem a munkába járással kapcsolatos, sem az egyéb utazással kapcsolatos kimutatás nem volt összecszerűségében megfelelően alátámasztva, a levezetés vonatkozásában sem volt átlátható. Az összecszerűséget úgy lehetett volna igazolni, ha a felperes a kezdő-, és végső kilométeróra-állásokat rögzíti. A felperes ilyen nyilatkozatot nem tett, a kilométeróra-állásról fényképfelvételt nem csatolt, így az összecszerűség megalapozatlan.

[135] Kiemelte, hogy a jogviszony megszűnését megelőzően a felperes a gépjárműhasználati igényét nem jelezte a munkáltatói jogkör gyakorlója felé, ennek ellenkezőjét bizonyítani nem tudta.

[136] A felperes által tett tényállítások nem bizonyítják az alperes, mint károkozó felelősségét és az esetlegesen felróható magatartás, vagy mulasztás és a bekövetkezett kár közötti ok-okozati összefüggés fennállását. Nem állapítható meg okozati összefüggés olyan kárral kapcsolatban, amelyet károkozónaként az alperes nem látott előre és nem is kellett volna előre látnia, mert a felperes elmulasztotta a tájékoztatási kötelezettségét.

[137] A felperesi előadások nem bizonyítják, hogy a felperes elment város1be vagy város2ra, illetve, hogy az általa hivatkozott autóval jár munkába. A kárigény vonatkozásában hivatkozott a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:525. §-a szerinti károsult közrehatásra, tekintettel arra, hogy több mint egy évig semmilyen

formában nem jelezte az ügyvezető, mint munkáltatói jogkör gyakorlója felé az utazással felmerült költségeit. E körben hivatkozott a PK.36. számú állásfoglalásra is.

[138] Az alperes előadta, hogy személyes illetékmentes, melyet igazolt is, ezért kérte az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés mellőzését.

[139] Kérte továbbá a felperes kötelezését másodfokú perköltség megfizetésére.

Fellebbezési ellenkérelmek

Felperes fellebbezési ellenkérelme

[140] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítéletnek az alperesi fellebbezéssel érintett (gépkocsihasználattal) összefüggő felperesi kárigény körében a felperes keresetének helyt adó, valamint ehhez kapcsolódó perköltségviseléssel (ügyvédi díj) összefüggő, egyúttal a korábban benyújtott felperesi fellebbezéssel nem támadott ítéleti rendelkezés helybenhagyását. Az alperesi fellebbezés azon részének teljesítését, mely az illetékfizetési kötelezettség mellőzésére irányul, nem ellenezte.

Perköltségviselés

[141] Abban a nem várt esetben, ha az alperesi fellebbezés eredményre vezetne, akkor elsődlegesen kérte, hogy a másodfokú bíróság rendelkezzen akként, hogy 196.850 forint ügyvédi munkadíj az alperes terhén marad. Másodlagosan kérte a 196.850 forint 50 % alá leszállítását, figyelemmel arra, hogy az ügyvédi munkadíj kirívóan eltúlzott és a piaci viszonyokkal, illetve a józan ésszel ellentétes mértékű. Harmadlagosan kérte leszállítani az IM rendelet 4. § (1) bekezdése alapján a 4. § (2) bekezdése szerinti határmérték figyelembevételével, az érvényesített joggal összefüggésbe nem álló, szükségtelen vagy aránytalan mértéke miatt.

[142] Előadta, hogy az alperes fellebbezésében előadottakat javarészt szövegszerűen, egyezően terjesztette elő az elsőfokú eljárásban is. Az elsőfokú ítélet helytálló jogi értelmezéséből következően téves azon alperesi fellebbezés azon jogi álláspontja, miszerint a felperes idevágó kereseti kérelmének jogalapja az Mt. 177. §-a szerint a Ptk. 4. rész 6:518. § - 6:530. §-ban foglalt „felelősség szerződésen kívül okozott kárért” rendelkezések. A felperes a kártérítési igényét az Mt. 166. § (1) – (2) bekezdéseire alapította. Előadta, hogy az Mt. a Ptk-hoz képest speciális jogszabálynak (lex speciális) minősül, így a jelen ügyben elsőfokon eljáró bíróság helyesen hivatkozott az Mt. 166.§ (1) – (2) bekezdéseiben, illetve az Mt. 167. § (1) – (2) bekezdéseiben foglaltakra.

[143] Hivatkozott arra, hogy semmi nem kötelezte arra, hogy kárigénye alapjaként nevesített utazásokat ugyanazon gépjárművel tegye meg. A munkaviszonya kezdetétől jelenleg is a tulajdonában álló gépjárműve használata tekintetében számította ki a kárigényét. Álláspontja szerint a megnevezett indulási és érkezési pontok között megtett távolság nemcsak vitás, de az alperesre nézve kedvezőbb sem lehet, mivel az indulási és érkezési hely közötti legrövidebb távolságot kimutató navigációs applikációval határozta meg.

[144] Tekintettel arra, hogy a középkelet-középkategóriás gépjármű biztosítását a munkáltató számára előíró és annak korlátlan használatát a munkavállaló számára biztosító rendelkezés magában a felek által előírt munkaszerződésben szerepel, így a munkáltató köteles lett volna gondoskodni a gépjármű biztosításáról. Ebből következően nem terhelte olyan kötelezettség, miszerint külön jelezze a gépjárműhasználati igényét a munkáltató felé.

[145] Az alperesi fellebbezés előreláthatóság hiányára vonatkozó érvelése nyilvánvalóan téves, ugyanis az alperes a Ptk. 6:521. §-ában foglaltakra hivatkozik. Az alperesnek a felperes lakóhelyéről hivatalos tudomása volt, lakcím adata többek között szerepel a munkaszerződésében is, így az alperes számára előrelátható, illetve kalkulálható volt a felperesi kárigény felmerülése és annak minimális nagyságrendje, így az előreláthatóság hiánya fel sem merülhet.

[146] Előadta, hogy a felperesi kimutatások a gépjárműhasználat NAV által közzétett hivatalos eljárási rendjén alapulnak, ideértve az adott hónapra meghatározó üzemanyagárát, az adott gépjármű műszaki adataihoz rendelt üzemanyagfogyasztási normát, valamint a Google maps navigációs applikáció által megadott közúti távolságokat. Az alperes sem vitatta a felperes munkába járását, sem a munkában töltött felperesi munkanapokat, illetve a lakóhely és a székhely közötti távolságot, továbbá, a felperes számára biztosított parkolóhelyet.

[147] A fentiekre tekintettel az alperes fellebbezése megalapozatlan.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[148] Az alperes kérte az elsőfokú ítélet általa nem fellebbezett részében helybenhagyni, tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet érdemben helyes, egyidejűleg kérte a felperes kötelezését másodfokú perköltség megfizetésére.

A felperes munkakörébe tartozó feladatok

[149] A munkaszerződés 3.1. pontja szerint a munkavállaló köteles a munkáltató szervezeti és működési szabályzatában, belső szabályzataiban, eljárási rendjében és a jogszabályban meghatározott kötelezettségeket betartani, valamint a munkáltató utasítása szerint a munkakörébe tartozó feladatokat elvárható szakértelemmel és gondossággal a munkakörére vonatkozó szabályok, előírások, szakmai szabványok, szokások és a munkáltatói utasítások

szerint végezni. E körben hivatkozott az általa A/29. szám alatt becsatolt e-mailre és munkaköri leírásra. A rendelkezésre álló szabályzatok és a részére megküldött és ismertetésre került munkaköri leírás egyértelműen rögzítették a felperes feladatait, továbbá azt, hogy a igazgató feladat- és hatáskörébe tartozó feladatokért ő, mint vezető tartozik felelősséggel.

A felügyelőbizottsági ülések előkészítése

[150] Az alperesi felügyelőbizottság működésének szabályait az Ügyrend tartalmazza, melynek 17. pontja szerint az ülések lebonyolításához szükséges adminisztratív feladatokat az alperes látja el. Az alperes SZMSZ-ében a VII. fejezet 1) - 2) pontja szerint a felperes koordinálja az FB ülések előkészítését és közreműködik azok lebonyolításában, azaz az alperesi szervezetrendszeren belül az FB ülések koordinációja és előkészítése a felperes feladata és felelőssége volt. A felperesnek nemcsak a felelősségi körébe tartozott, mint vezető, hanem a feladatok delegálásának hiányában ezen feladatokat is neki kellett volna ellátnia.

A felügyelőbizottsági ülésről szóló jegyzőkönyv elmaradása

[151] E körben hivatkozott arra, hogy a felperes új tényállítást tett, miszerint ő megbízási jogviszonyban látta el a jegyzőkönyvvezetési feladatokat. Ez az állítás azonban nem megengedett, figyelemmel arra, hogy a Pp. 373. § (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek nem felel meg.

[152] Az Ügyrend szerint az ülésről jegyzőkönyvet kell készíteni, melynek tartalmi elemeit az FB ügyrend 14.2. pontja tartalmazza, azaz, hogy a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni a felszólalásokat, indítványokat és állásfoglalásokat. A felperes által készített „jegyzőkönyv kivonat” nyilvánvalóan nem felel meg az FB Ügyrend 14.2. pontjának.

Adatvédelmi incidensokozás

[153] Álláspontja szerint az adatvédelmi incidens körében a teljes tényállást és az azt alátámasztó teljes dokumentációt az elsőfokú bíróság rendelkezésére bocsátotta. A felperes nem érti, vagy nem akarja megérteni, hogy őt jogi igazgatóként, vezetőként az átlag munkavállalónál magasabb felelősség terhelte, hiszen ezért kapott magasabb munkabért is, mint a beosztottjai. A felperesnek a munkavállalói adatok kezelése és a toborzás folyamata körében a tájékoztatóknak és a szabályzatoknak megfelelően kellett volna eljárnia, ehhez képest azokat teljesen ignorálva, saját maga által kialakított gyakorlatot követett, amelynek az eredménye az adatvédelmi incidens okozása lett.

Kártérítés igény

[154] Előadta, hogy önmagában azon körülmény, hogy egy tanú igazolja, hogy ott volt valamely helyen, még nem igazolja azt, hogy a saját gépjárművét használta és a megtett kilométerszámot sem lehet tanúval igazolni. Álláspontja szerint vezetett útnyilvántartás kezdő-, és záró kilométeróraállás nélkül nem lehet ténylegesen megmondani, hogy mekkora a felperes által állított kárigény pontos összege.

Munkáltatói írásbeli figyelmeztetés

[155] Előadta, hogy a munkáltatói figyelmeztetés nem hátrányos jogkövetkezmény, hanem a munkáltató figyelmeztetési joga. Tekintettel arra, hogy az alkalmazott munkáltatói figyelmeztetés a munkáltatói jogkör gyakorlásából adódó jelzés, nem minősül az Mt. 56. §-a szerinti hátrányos következmény alkalmazásának, ezen okból a figyelmeztetést az Mt. 287. § (1) bekezdés c) pontja alapján nem lehet megtámadni bíróság előtt.

[156] Mindazonáltal a becsatolt bizonyítékok alapján egyértelmű kötelezettsége lett volna a felperesnek a nevezett szoftver használata, melynek nem tett eleget, így a munkáltatói jogkör gyakorlója figyelmeztetés útján hívta fel a munkába álló figyelmét arra, hogy a jövőben az ügyvezetői utasítások szerint járjon el.

Joggal való visszaélés

[157] Előadta, hogy nem létezik a felperes által nevezett „ügyvezetői baráti kör”. Minden munkavállaló egyenlő bánásmódban részesül. tanú5 foglalkoztatásával kapcsolatban megállapítható, hogy azért került alkalmazásra, mert a felperes munkakörváltását követően az átmenet minél hatékonyabb megvalósítását kívánta az alperes. Ezt támasztja alá az is, hogy amikor az alperesi ügyvezető látta, hogy a felperes munkaköre nem fog változni, akkor a nevezett munkavállalót más feladatokkal látta el. A felperes pedig nem tudott valószínűsíteni semmilyen olyan nevesített körülményt, amely megalapozná a joggal való visszaélés megállapítását.

Ügyvédi díj

[158] Hivatkozott arra, hogy az ügyvédi díjazás a becsatolt megbízási szerződésen alapul. E körben pedig hivatkozott a Kúria irányadó határozataira.

Felmondási okok egymáshoz viszonyított hatása

[159] Álláspontja szerint az alperes által kiadott felmondási okok, mind egyenként, mind együttesen világosak, valósak és okszerűek voltak, azaz külön-külön önállóan megalapozták a felmondás jogszerűségét.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[160] A felperes fellebbezése megalapozatlan, az alperes fellebbezése megalapozott.

[161] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, az alapján a tényállást helyesen állapította meg és a munkaviszony jogellenes megszüntetése, joggal való visszaélés, írásbeli figyelmeztetés vonatkozásában erőterjesztett kereset kapcsán a megfelelő jogszabályi rendelkezések alapján helytálló döntést hozott, ezért azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ezen rendelkezéseit a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva hagyta helyben. A gépjárműhasználat kapcsán előterjesztett kereseti kérelem körében az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § és (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság ennek megfelelően a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú perköltségre, és az eljárási illetékre vonatkozó rendelkezést is megváltoztatta.

[162] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

Munkaviszony jogellenes megszüntetése

[163] Az Mt. 65. § (1) bekezdése szerint a munkaviszonyt mind a munkavállaló, mind a munkáltató felmondással megszüntetheti. Az Mt. 66. § (1) bekezdése szerint a munkáltató felmondását köteles megindokolni. A (2) bekezdés kimondja, hogy a felmondás indoka a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, képességével, vagy a munkáltató működésével összefüggő ok lehet.

[164] Az alperes a felmondás okát az Mt. 66. § (2) bekezdésében jelölte meg, mely szerint a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása a felek közötti munkaviszony fenntarthatatlanná tette, hiszen a munkaszerződésben, munkaköri leírásban és a munkáltatói szabályzataiban foglalt kötelezettségeit megszegte.

Felügyelőbizottsági ülések előkészítése

[165] A felperes elsődlegesen arra hivatkozott az elsőfokú eljárás során és a fellebbezésében is, hogy a felügyelőbizottsági ülések előkészítésével kapcsolatos feladatok nem tartoztak a munkakörébe. A munkáltató ugyanis elmulasztotta a munkaköri leírás közlését. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felek között létrejött munkaszerződés szerint a felperes jogi és beszerzési igazgatói munkakörbe került alkalmazásra. A munkaszerződés 1. 4. pontja tartalmazza, hogy a munkakör részletes tartalmát a munkaköri leírás tartalmazza, amelyet a munkáltató a jelen szerződés aláírását megelőzően szóban ismertetett. A munkavállaló kijelentette, hogy a munkáltató a munkaszerződés megkötését megelőzően ismertette a munkakörébe tartozó feladatokat. A munkavállaló a jelen munkaszerződés aláírásával úgy nyilatkozott, hogy ezen tájékoztatást megértette és kijelentette, hogy a munkakör ellátásához szükséges szakmai tapasztalattal és végzettséggel, képesítéssel rendelkezik. A munkaszerződést a felperes aláírta, ezért utólag nem hivatkozhat arra, hogy nem ismerte a munkakörébe tartozó feladatokat.

[166] A fentiekén kívül a Alperes1 HR 2024. április 29-én megküldte a felperesnek a munkaköri leírás tervezetét. A felperes ugyanezen a napon visszaválaszolt a HR-nek, hogy megkapta és mihamarabb átnézi.

[167] A becsatolt munkaköri leírás szerint a felperes szakmai feladatai közé tartozott

- vezeti a jogi és beszerzési irodát, koordinálja az irodához tartozó jogi referensek tevékenységét, jogi iránymutatást ad a részükre.
- részt vesz a társaság beszerzési eljárásainak lefolytatásában;
- a társaság működéséhez kapcsolódó szerződéstípus sablonok kidolgozásában, a társaság szerződéseinek megállapodásainak egyoldalú jogi nyilatkozatainak előkészítésének véleményezésében;
- a társaság belső szabályzatainak, eljárásrendjeinek, egyéb szabályozó eszközeinek jogi szempontú véleményezésében, azokat alapító okirattal, illetve a vonatkozó jogszabályi előírásokkal való összhangjának ellenőrzésében;
- az adatkérésre jogosult külső szervek, hatóságok részére történő adatszolgáltatásban, a közérdekű adatigénylések teljesítésében, a közzétételi kötelezettségnek való megfeleltetés biztosításában;
- a felügyelőbizottsági ülések előkészítésében, lebonyolításában;
- a társaság Szervezeti és Működési Szabályzatának kidolgozásában.

[168] A fentiek alapján tehát egyértelműen a felperes szakmai feladatai közé tartozott a felügyelőbizottsági ülések előkészítésében, lebonyolításában való részvétel.

[169] A Felügyelőbizottság működésének szabályait az Ügyrend szabályozza. Az Ügyrend 17. pontja szerint az ülések lebonyolításához szükséges adminisztratív feladatokat az alperes látja el. A felperes az alperes SZMSZ-ében a VII. fejezet 1.2. pontja szerint koordinálja a felügyelőbizottsági ülések előkészítését és közreműködik azok lebonyolításában. A koordináció körében össze kell gyűjteni azokat a témákat, amelyek az éves munkaterv szerinti, illetve az aktuálisan felmerült adatok alapján a következő felügyelőbizottsági ülésen napirendi pontok lesznek, ezzel egyidejűleg egyeztetni kell az illetékes szakmai területekkel. Az időpont kitűzését követően egyeztetni kell a napirendi pontokat, az előterjesztéseket az alapítóval, majd készíteni kell egy meghívó-tervezetet, amelyet minden előterjesztéssel és melléklettel együtt meg kell küldeni a Felügyelőbizottság elnökének az Ügyrend 10.5. pontja szerint. A meghívó tartalmi kellékeit az Ügyrend 10. 8. pontja tartalmazza, ezért a felperes volt a felelős.

[170] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet felügyelőbizottsági üléssel kapcsolatos előkészítésének indokolását a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva hagyta helyben, annak szükségtelen megismétlése nélkül.

[171] Az elsőfokú ítélet indokolása helytálló volt a körben is, hogy az időszerűség vizsgálata kapcsán a munkáltatót nem köti meghatározott határidő. Jelen esetben a munkáltató egy folyamatra – hibák sorozatára – hivatkozhat, amely meg is történt. A perbeli esetben a 2024. november 18-i, a 2024. december 11-i felügyelőbizottsági ülés előkészítésével kapcsolatban merültek fel komoly mulasztások. A felperes mulasztásait pedig a Felügyelőbizottság elnöke, tanú3 tanúvallomása is alátámasztotta.

2025. február 21-i FB ülésről készült jegyzőkönyv kivonata

[172] Az alperes e körben azt róta fel a felperesnek, hogy a 2025. február 21-i üléssel kapcsolatban jegyzőkönyvet nem készített. A másodfokú bíróság e körben is teljeskörűen elfogadta az elsőfokú bíróság indokolását annak szükségtelen megismétlése nélkül. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az Ügyrend 14.2. pontja tartalmazza a jegyzőkönyv tartalmi elemeit, melytől az alperes nem térhet el, így a felperes sem. Ezért a felperes kötelezettsége volt, hogy az ügyrendnek megfelelő jegyzőkönyvet elkészítse. A felperes csak 2025. március 14. napján küldte meg a jegyzőkönyvről készült kivonatot, azonban a felmondás közlésének napjáig nem került megküldésre a jegyzőkönyv az ülésen jelenlévők részére, továbbá nem történt meg ezen jegyzőkönyv aláírása és hitelesítése sem.

[173] A felperes nem tett eleget az Ügyrend 14. 6. pontjában szereplő kötelezettségének, azaz nem tartotta meg a 8 napos határidőt, továbbá nem készült az ülésről az Ügyrend 14.2. pontjában szereplő formai és tartalmi kellékeknek megfelelő jegyzőkönyv.

[174] A másodfokú bíróság nem vizsgálta a felperesnek a fellebbezésében előadott azon hivatkozását, miszerint megbízási jogviszony keletkezett, figyelemmel arra, hogy a felperes ezen tényállításra az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott és nem jelölte meg a Pp. 373. §-ban foglalt irányadó körülményeket a kereseti kérelem változtatásával kapcsolatban. Ezért a

másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperesi a megbízási jogviszony kapcsán tett előadása jogellenes keresetváltoztatásnak minősül.

[175] Megalapozatlan a felperes hivatkozása ezen indokcsoport kapcsán, hogy az nem felel meg az összefoglaló jellegű felmondás követelményének. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette az ítéletben, hogy az MK 95. számú állásfoglalás szerint a felmondási indok valóságának követelménye azt jelenti, hogy a tényeknek meg nem felelő indokolás esetén, a munkáltatói felmondás eleve nem fogadható el. Nem szükséges azonban a felmondási ok részletes leírása, hanem a körülményekhez képest elegendő az ok összefoglaló megjelölése is. Ez utóbbi követelményeknek a felmondás szövege megfelelt, mivel tartalmazta az FB ülések előkészítésére vonatkozó összefoglaló megállapítást, továbbá, hogy a 2025. február 21-i ülésről nem készült jegyzőkönyv a felmondásig. Az adatvédelmi incidenssel kapcsolatban pedig tartalmazta a munkáltató által sérelmezett magatartást, annak értékelését és amelyekből megállapítható, hogy miért nem volt szükség a felperes munkájára. A fentiek alapján a felperes ezen fellebbezési kérelme is megalapozatlan.

Adatvédelmi incidens

[176] A felperes a fellebbezésében e körben arra hivatkozott, hogy nem ő valósította meg az adatvédelmi incidenst, hanem a HR részleg nem gondoskodott a kiválasztáshoz kapcsolódó adatvédelmi előírások betartatásáért, aza adatkezelési hozzájárulás megszerzéséért.

[177] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386.§(4) bekezdése alapján hagyta helyben az indokolás szükségtelen megismétlése nélkül.

[178] A másodfokú bíróság ezen felmondási ok kapcsán kizárólag az alábbiakra mutat rá.

[179] A felperesnek nem volt jogosultsága a leendő munkavállalók, pályázók kereséséhez, valamint azok jelentkezésével kapcsolatos adatok bekérésére és azok kezelésére, ennek ellenére mégis bekért, feltöltött jogosulatlanul egy munkavállalói igénybejelentést. Az érintett munkavállalóról jogosulatlan adatkezelés és adatok közzététele történt meg. A felperes ezzel megsértette az SZMSZ VII. fejezet 1.3. pontját, valamint a GDPR rendelet 6. cikk (1) bekezdését, a GDPR rendelet 4. cikk (12) bekezdését. Az alperesnek be kellett jelentenie az adatvédelmi incidenst az Infó törvény 25/J. §-a szerint. Az alperes pedig a becsatolt e-mailekkel, okiratokkal bizonyította, hogy a toborzás kapcsán megfelelően tájékoztatta az erre jogosult munkavállalókat, köztük a felperest is. A felperesnek nem volt jogosultsága a leendő munkavállalók kereséséhez, valamint azok jelentkezésével kapcsolatos adatok bekérésére, ezen feladatok ellátása az SZMSZ VII. fejezet 1.3. pontja szerinti HR szervezet feladata. Megalapozatlan a felperes azon hivatkozása, hogy az adatvédelmi incidenssel érintett mappa olyan, amelyhez csak a HR férhet hozzá. A bizonyítási eljárás lefolytatása eredményeképpen megállapítható volt, hogy a mappa elnevezéséből is kitűnik, hogy az minta-dokumentumokat tartalmaz, az ott tárolt dokumentumok nem tartalmazzanak és tartalmazhatnak személyes adatokat. A jogosulatlan adatbekérés és a HR szervezeti egység közreműködésének kihagyása miatt, a leendő munkavállaló részéről a benyújtott személyes adatok kezelésére vonatkozó

érintetti hozzájárulás nem állt rendelkezésre. A felperes jogosulatlanul hatáskörét túllépve kezelte a bekért személyes adatokat, elmulasztotta az érintett személy tájékoztatását a személyes adataira vonatkozóan, így az érintettnek nem volt alkalma az adatainak kezeléséhez a hozzájárulást megadni. Az érintett tehát a GDPR rendelet 6. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglalt hozzájárulást nem adta meg arra nézve, hogy személyes adatai az alperesnél a munkafelvétel intézésében résztvevő munkavállalók számára hozzáférhető legyen.

[180] Az adatvédelmi incidens során a GDPR rendelet 4. cikk 12) pontja értelmében egy olyan biztonsági sérülés keletkezett, amely a tárolt személyes adatok egyrészének jogosulatlan közlését és az azokhoz való jogosulatlan hozzáférését, azaz bizalmas jellegének sérülését eredményezte. A felperes magatartásának minősítése esetén súlyosító körülményként értékelhető, hogy a felperes munkakörét és végzettségét tekintve a társaság Adatvédelmi Szabályzatát ismerte, az abban foglaltakat be kellett volna tartani, az erre vonatkozó jogszabályi rendelkezések ismerete és betartása fokozottan elvárható volt tőle, tekintettel arra, hogy a feladatai közé tartozik a társaság jogszerű működésének felügyelete és biztosítása az SZMSZ VII. fejezet 1.2. pontja szerint. A toborzás folyamatát tartalmazza a Humánpolitikai Szabályzatok Gyűjteménye, továbbá a HR vezetője elektronikus levél útján is két alkalommal tájékoztatást küldött erről (2024. (07.09.), 2024 (09.11.)), melyet a felperes is megkapott.

[181] Az alperes az adatvédelmi incidens bejelentésére köteles a Nemzeti Adatvédelmi Hivatalhoz az Infó törvény 25/J. § (1) bekezdése alapján, mely kötelezettségének eleget is tett.

[182] A felperes nem hivatkozhat arra, hogy nem került oktatásra, figyelemmel arra, hogy mint jogi és beszerzési igazgatótól fokozottan elvárható volt az, hogy a társaságra vonatkozó szabályzatokat ismerje és betartsa, melynek nem tett eleget. Ennek következtében ezen felmondási indok is világos, valós és okszerű.

Joggal való visszaélés vizsgálata

[183] Az Mt. 7. § (3) bekezdése szerint a joggal való visszaélés tilalmának megsértésére alapított munkajogi igény érvényesítése esetén

a) az igény érvényesítője bizonyítja a tilalom megsértésének alapjául szolgáló tény, körülményt és hátrányt és

b) a jog gyakorlója bizonyítja, hogy az igény érvényesítője által bizonyított tény, körülmény és hátrány között okozati összefüggés nem áll fenn.

[184] A másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozatlan a felperes azon hivatkozása, hogy jelen esetben az elsőfokú ítélet nem hivatkozhat a Kúria 5/2017. (XI.28.) KMK véleményre. Figyelemmel arra, hogy a hivatkozott KMK vélemény jelenleg is hatályban van,

azt nem helyezte hatályon kívül a Kúria, ezért a joggal való visszaélés kapcsán az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta.

[185] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet e körben is a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva hagyta helyen.

[186] A másodfokú bíróság elsődlegesen arra mutat rá, hogy a felmondás indokainak vizsgálata során az alperes bizonyította, hogy a felmondás világos, valós és okszerű volt, a felperes kötelezettségszegést követett el, ezért a joggal való visszaélésre történő hivatkozása megalapozatlan. A másodfokú bíróság e körben hivatkozik a 2015.El.II. J.GY.E.1. alatt felállított joggyakorlat-elemző csoport jelentésére: „A joggyakorlat-elemző csoport szerint a Kúria döntése a jövőben is irányadó azzal, hogy bizonyított lényeges, vétkes és jelentős mértékű kötelezettségszegés fennállta esetén, általában nem állapítható meg a rendeltetésellenes joggyakorlás/joggal való visszaélés”. Figyelemmel arra, hogy a felmondásban közölt indokok megvalósították a lényeges, vétkes és jelentős kötelezettségszegést, ezért ezen okból joggal való visszaélésre nem hivatkozhat az alperes, így nincs helye a munkaviszony helyreállításának sem.

Kárigény

[187] Az Mt. 166. § (1) bekezdése szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt. Az Mt. 167. §-a szerint a kár megtérítésére egyebekben a Ptk. 6:518 – 534. §-a szabályait kell alkalmazni.

[188] Az Mt. 166. § (2) bekezdése szerint mentesül a felelősség alól, ha a bizonyítja, hogy

a) a kárt az ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje, vagy a kárt elhárítsa, vagy

b) a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta.

[189] A munkaszerződés 6.1. pontja tartalmazza, miszerint a munkáltató a munkavállaló részére időbeli és területi vagy egyéb korlátozásoktól mentes személyi használatra kiterjedően biztosítani köteles egy középkeletű személyi gépjárművet, amelynek a munkáltató viseli az összes fenntartási és üzemeltetési költségeit.

[190] A másodfokú bíróság a következőket hangsúlyozza.

[191] A felperesnek, mint jogi és beszerzési igazgatónak ismernie kellett az alperesnél irányadó valamennyi szabályzatot.

[192] Az Üzemeltetési Szabályzat II. fejezete tartalmazza a Gépjárműhasználati Szabályzatot. A Szabályzat 4.5. pontja szerint a munkavállaló útnyilvántartás vezetésére köteles. A felperes maga sem vitatta, hogy nem vezetett útnyilvántartást. A Szabályzat 4.14.1. pontja szerint a saját tulajdonú gépjárművet a munkáltató érdekében használhatja a munkavállaló, azonban ebben az esetben engedélyt kell kérnie az ügyvezetőtől. Az ügyvezető a Szabályzat 5. számú mellékletének kitöltését és benyújtását követően engedélyezheti a saját gépjárművet. A felek között nem volt vitatott tény, hogy a felperes nem nyújtott be a Szabályzat 5. számú mellékletét képező „Nyilatkozat magántulajdonú személygépjármű hivatalos célú igénybeviteléhez” nyomtatványt, így ennek megfelelően az ügyvezetőtől sem kapott eseti engedélyt. A magántulajdonú gépjárműhasználatból eredő elszámolás szabályait a Szabályzat 4.14.3. pontja tartalmazza, amely alapján a felperes szintén a Szabályzat szerint útnyilvántartás vezetésére lett volna köteles.

[193] Az alperesnél irányadó Gazdasági Szabályzat VII. fejezet III. pont 3.2. pont b) alpontja rendelkezik az utazási költségtérítés szabályairól. A felperesnek ezen szabályzat szerint is kérelmet kellett volna benyújtani az ügyvezető felé és csatolni kellett volna az érintett gépjármű forgalmi engedélyét, a kötelező gépjármű felelősségbiztosítási jogviszony fennállását igazoló szelvény másolatát, továbbá a kártérítési felelősségre vonatkozó nyilatkozatot. A felperes a munkaviszony fennállása alatt a saját tulajdonú gépjármű használatára nem terjesztett elő kérelmet, nem csatolt kötelező mellékleket sem.

[194] Ezenkívül a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 25. § (1) bekezdése tartalmazza a munkába járási költségtérítés adózásának a szabályait.

[195] A fentiek alapján a felperes az alperesnél irányadó szabályzatok szerint kérelmet nem nyújtott be, útnyilvántartást nem terjesztett elő, így megalapozatlan a kártérítés iránti kereseti kérelme. A felperestől, mint jogi és beszerzési igazgatótól elvárható volt, hogy az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járjon el a gépjármű használata kapcsán, melynek nem tett eleget. A másodfokú bíróság ezért a felperes kártérítési kereseti kérelmét elutasította.

Írásbeli figyelmeztetés

[196] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva hagyta helyben, e körben az alábbiakra mutat rá.

[197] Az Mt. 52. §-a szerint a munkavállaló köteles munkáját személyesen, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok, előírások, utasítások és szokások szerint végezni. A felperes ezen kereseti kérelme kapcsán elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes nem bizonyította, hogy részére biztosította a CLICK-Up a szoftvert, illetve, hogy oktatásban részesült.

[198] Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a 2024. július 30-án és 2024. október 21-én készült hétindító kabinet értekezlet emlékeztetőjére, melyen a felperes is részt vett. Ebben

egyértelműen rögzítésre került, hogy az ügyvezető tájékoztatást adott a Click-Up szoftver megvásárlásáról és az intézkedésekről, annak használatáról. A 2024. október 21-i értekezleten pedig kifejezetten rögzítésre került, hogy a feladat késedelmes végrehajtása esetén szankcionálás várható. A 2024. július 30-i értekezleten pedig a Click-Up jogosultságok vonatkozásában rögzítésre került, hogy a vezetők adják meg a szervezeti egységek vonatkozásában, hogy ki férjen a Click-Up-hoz.

[199] A lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapítható volt, hogy a HR vezető tanú előadta, hogy kötelezően használni kellett a CLICK-UP rendszert az ügyvezető kérésére. Ezzel kapcsolatban több alkalommal is kommunikált és oktatást tartottak.

[200] A felperesnek tudott arról is, hogy volt oktatás a rendszer használata kapcsán, így a használati kötelezettség alól nem mentesíti, hogy hivatali elfoglaltsága miatt nem tudott az egyik oktatáson részt venni.

[201] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a felperestől, mint jogi és beszerzési igazgatótól elvárható volt fokozottan, hogy az alperes által bevezetett szoftvert, melynek használatára külön felhívta a figyelmét, a munkáltató utasításainak megfelelően használja. A felperes több e-mailt is kapott arról, hogy lesz NTP Akadémia CLICK-UP oktatás, amelyből az első törvényes képviselő ügyvezető tartotta (általános oktatás 2024. július 11. csütörtök 10:00-tól 11:00-ig). A másodikat pedig Személyi László (részleteibe menő oktatás 2024. október 30. szerda 9:00-tól 10:30-ig). Az alperes ezen e-maileket csatolta.

Tanúk

[202] A másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett az elsőfokú bíróság által mellőzött tanúk vonatkozásában rögzített ítéleti következtetésekkel, ezért annak szükségtelen megismétlése nélkül helybenhagyta az elsőfokú ítélet ezen részét is.

Perköltség

[203] Az alperes fellebbezése megalapozott volt a perköltség vonatkozásában, ezért az elsőfokú ítélet ezen rendelkezését megváltoztatta a másodfokú bíróság és 4.169.500 forint + áfa megfizetésére kötelezte a felperest. Az alperes ugyanis benyújtotta a meghatalmazását, a megbízási szerződését és a költségjegyzékét, így a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló eljárásról 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. §-a alapján határozta meg az elsőfokú perköltséget.

Illeték

Az alperes személyes illetékmentességre jogosult az illetékekről szóló 1990.évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§-a alapján, ezért a másodfokú bíróság mellőzte az alperes elsőfokú ítélet illeték megfizetésére kötelező rendelkezést.

Záró rész

[204] A felperes a fellebbezési eljárásban 100 %-ban pervesztes lett, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. §-a, 83. §-a és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai költségekről szóló 17/2024. (XII.9) IM rendelet 2. §-a alapján kötelezte a felperest másodfokú perköltség viselésére.

[205] A másodfokú bíróság az Itv. 46. §-a alapján kötelezte a felperest eljárási és fellebbezési illeték megfizetésére. Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy a fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az Ítéltábla megnevezését, az Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[206] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. §-a zárja ki.

Budapest, 2026. május 12.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulicity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró